

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Ezechielis

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

LIBER EZECHIELIS,

Græc. EZEKIIHA, Hebr.

יחזקאל

CAPUT I. N

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש א
 ואני בתוך חגולה על נהר כבר נפתחו
 השמים ואראה מראות אלהים: בחמשה לחדש היא
 השנה החמישית לגלות המלך יויכין: היה היה דבר
 יחזה אל יחזקאל בדבון חכהו בארץ כשדים על
 נהר כבר ותהי עליו שם ידוהנה: וארא ותהי רוח
 סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה
 לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: ומתוכה
 דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה:
 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
 להם: ונגליהם רגל ישנה וקף רגליהם כקף
 רגל עגל ונלצים כעין נחשת קלל: וידו אדם
 מתחת כנפיהם על ארבעת רכביהם ופניהם
 וכנפיהם לארבעתם: חברה אשה אל אחותה
 כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו:
 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין
 לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן ופני נשר
 לארבעתן: ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש
 שתיים חוברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה:
 ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשה יהיה שמה הרוח
 ללכת ילכו לא יסבו בלכתן: ודמות החיות מראיהם
 כנחלי אש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת
 בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק: והחיות
 רצוא

Ezechielis in Babylonia ad munus prophet. vocati

Vifio Ladmirabilis de Christi gloria,

†mican-tes flavigati, Dan. 10. 6.

וירדק v. 8. הפשרת ליום א של שבועות v. 10.

רצוא ושוב כמראה הזקן: וארא החיות והנה אופן
 אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: כמראה
 האופנים ומעשיהם כעין תרשים ודמות אחד
 לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן
 בתוך האופן: על-ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא
 יסבו בלכתן: ונגיהן ונגבה להם ויראה להם ונגתם
 מלאת עינים סביב לארבעתן: ובלכת החיות ילכו
 האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו
 כ האופנים: על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה
 הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה
 באופנים: בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאים
 מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה
 באופנים: ודמות על-ראשי החיה רקיע כעין הקרח
 הנורא נטוי על-ראשיהם מלמעלה: ותחת הרקיע
 בנפיהם ישרות אשה אל-אחותה לאיש שתים מכפות
 להנה ולאיש שתים מכפות להנה את גויתיהם:
 ואשמע את-קול בנפיהם כקול מים רבים כקול-שדי
 בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה
 כה בנפיהן: ויהי קול מעל לרקיע אשר על-ראשם
 בעמדם תרפינה בנפיהן: ומפעל לרקיע אשר על-
 ראשם כמראה אבן-ספיר דמות כסא ועל דמות
 חכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: ואראו
 כעין חשמל כמראה-אש ברת-לה סביב כמראה
 מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה
 אש זנבה לו סביב: כמראה הקשת אשר יהיה בענן
 ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות
 כבוד יהוה ואראה ואפל על-פני ואשמע קול
 אמר: ויאמר אלי בן-אדם עמד על-
 רגליך

16
fcurrese
fulgu-
uis

† hinc
† inde

† Jer. 31:
16.

CAP. B II.
Mittitur

עד כאן הפטרת ליום א של שבועות v. 28

ad deportatos rebelles,

2 רגליך יאדבר אתך: ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי:

3 ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר כרהו בי המה ואבותם פשעו כי עד עצם היום הזה: והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי ה

המה וידעו כי נביא היה בתוכם: ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי הכרה: ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה:

8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי בבית המרי פצה פיך ואכל את אשר אני נתן אליך: ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה י

בו מגלת ספר: ויפרש אותה לפני והיא כתובה י פנים ואחור וכתוב אליה קלים והנה והי:

ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולה דבר אל בית ישראל: ואפתה את פי ויאכלני את המגלה הזאת: ויאמר אלי בן אדם בשנה תאכל ומעיד תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק:

ויאמר אלי בן אדם לה נא אל בית ישראל ודברת ברבני אליהם: כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שולח אל בית ישראל: לא אל עמים רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא יאזנו לשמע דבריהם אם לא אליהם שלוחתך המה ישמעו

נננננ Ooooo אליך

קמץ בוק 6. v.

7 sefrastarii. i spinoff. 2K 24.

† genitrus. † planctus. † lamentationes

librum lamenus plenum deaurate iubent.

CAP. 3. III. Quo factoin officio confirmatus.

Handwritten text on the right edge of the page, partially cut off.

7 ואלה : ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי
 אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזק מצח
 8 וקשי לב המה : הנה נתתי את פניה חזקים לעמת
 9 פניהם ואת מצחה חזק לעמת מצחם : כשמיר חזק
 מצח נתתי מצחה לא תזרא אותם ולא תחת מפניהם
 כי בית מרי המה : ויאמר אלי בן
 אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך
 11 וכאזניה שמע : ולה בא אל הגולה אל בני עמך
 ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני
 12 יהוה אם ישמעו ואם יחדלו : ותשאני רוח
 ואשמע אחרי קול רעש גדול כרוך כבוד יהוה
 13 ממקומו : וקול פנפי החיות משיקות אשר
 14 אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש
 גדול : ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר בחמת רוחי
 15 ויד יהוה עלי חזקה : ואבויא אל הגולה תל אביב
 הישבים אל נחם כבד ואשר המה יושבים שם ואשב
 16 שם שבעת ימים משמים בתוכם : ויהי מקצה
 שבעת ימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר
 17 בן אדם צפה נמתיה לבית ישראל ושמת מפני דבר
 18 וזוהרת אותם ממני : באמרי לרשע ומות תמות ולא
 חוזרתו ולא דברת לחזיר רשע מדרכו הרשעה
 לחיתו הוא רשע בעונו ימור ודמו מידה אבקש :
 19 ואתה כי זוהרת רשע ולא שבת מדרכו
 הרשעה הוא בעונו ימות ואתה את נפשך הצלת : וצל
 ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול
 לפניו הוא ימור כי לא חזרתו בהטאתו ימור ולא
 20 תזכרן צדקתו אשר עשה ודמו מידה אבקש : ואתה
 כי זוהרתו צדיק לבלתי חטא צדיק והוא לא חטא
 חיו

f petra, Ex. 4. 1.

-erit t
-erit
-erit

-erit
-erit
-erit

*Ille hominis fluctatorum
 dicitur in seipso: et post se
 non meo vestire, et ad memo-
 riam eius est me.
 In dicendo me (quod dicitur) im-
 pio, moriendo moritur, et non ad-
 memorari est, nec locutus est: ad-
 memorandi sunt qui in seipso ad-
 memorantur, et in seipso mori-
 tur: qui per seipsum de manu sua re-
 quiescit.
 Et illa, quae ad memorari impie-
 et non sicut conuersus est im-
 pium, sed et a seipso, et in se-
 ipso: qui seipsum in seipso mo-
 ratur, et in seipso de manu sua re-*

contra obli-
 viatos: lu-
 dxos,

& rapitur Spi-
 ritu ad ca-
 ptiuos.

vbi post 7.
 dies instruit
 de munc-
 re rite exse-
 quendo.

v. 19. פסקא באמצע פסוק v. 16. ואשב ק. v. 15.
 צדקתיו ק. v. 20. פתח בסף.

חזו יחיה כי נזחר ואתה את נפשך הצלית :

2 ותהי עלי שם נר יהוה ויאמר אלי קום צא

3 אל הבקעה ושם אדבר אותך : ואקום ואצא אל

הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמר ככבוד אשר

24 ראיתי על נהר כבר ואפל על פני : ותבא כי רוח

ותעמדני על רגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר

בתוך ביתך : ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים כה

26 ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם : ולשונך אדביק אל

3 חכה ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית

27 מרי המרה : וברבבתי אותך אפתח את פיך ואמרת

אליהם כה אמר אדני יהוה השמעו ישמעו והחזרו

יחזרו כי בית מרי המרה :

4 ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אתה לפניך

2 וחקות עליה עיר את ירושלים : ונתתה עליה מצור

ובגית עליה דיוק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה

3 מחנות ושנים עליה כרים סביב : ואתה קח לך מחבת

4 ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינה ובין העיר והכינתה

את פניה אליה והיתה במצור וצרת עליה אורת היא

לכית ישראל : ואתה שכב על צדה

השמאלי ושמת את עין בית ישראל עליו מספר

הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם : ואני נתתי ה

לה את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים

יום ונשאת עון בית ישראל : וכלית את אלה ושכבת

6 על צדה הימני שנית ונשאת את עון בית יהודה

7 ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתו לה : ואלה

8 מצור ירושלים תבין פניה ורעה השופה ונבאת עליה :

9 והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדה אל צדה

ערי פלוחה ימי מצורה : ואתה קח לך חטין ושערים

וכול 2 Oooooo ננננב

המ בקמץ ימי א: בתח בם: ibid. קמץ בוק v. 21. ibid. הימני ק v. 6. קמץ בוק.

Gloria Iehova ei denuo apparet. ac dura passurum erigit.

CAP. 7. IV. Obfidionem & afflictionem Hierof. typo & gettibus populo repraesentat.

abfidio.

מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו
 וחקתי לא הלכו בהם: לכן כה אמרו 7
 אדני יהוה יען המנכם מן הגוים אשר סביבותיכם
 בחקתי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם
 וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם:
 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם אני 8
 ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים: ועשיתי 9
 כך את אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה
 כמותו עוד יען כל תועבתך: לכן אבות 10
 יאכלו בנים בתוך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי כך
 שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל רוח: לכן חי 11
 אני נאם אדני יהוה אם לא יען אתי מקדשי מפאת
 בכל שקוציך ובכל תועבתך וגם אני אגרע ולא
 תחוס עיני וגם אני לא אחמול: שלשיתך בדבר 12
 ימותו וברעב יכלו בתוך והשלשית בחרב יפלו
 סביבותיך והשלשית לכל רוח אזה והרב ארוק
 אחריהם: וכלה אפי והנחתי חמתי בסוהנחמתי וידעו 13
 כי אני יהוה דברתי בקנאתי בכלותי חמתי בס:
 ואתנף לחרפה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני 14
 כל עובר: והיתה חרפה וגרופה מוכר ומשמה לגוים 15
 אשר סביבותיך בעשותי כך שפטים באף ובחמה
 ובתכונות חמה אני יהוה דברתי בשלחי את הצי הרעב 16
 הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אטלה אותם
 לשחבתם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם מטה לחם:
 ועלחתי עליכם רעב וחייה רעה ושכלך ודבר דם 17
 יעברך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי:
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שים 18
 פניה אל הרי ישראל והצבא אליהם: ואמרתי הרי 19
 נננננ 3 Ooooo ישראל

f convitium

CAP. I. VI. Ad montes totamque terram U. conuictus,

פתח בסף 17. פתח בסף 15.

eadem fata
repetit dura
& exaggerat.

ישראל שמעו דברי ארנן יהודה כה אמר ארנן יהודה
 להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאנות הנני אני מביא
 4 עליכם חרב ואברתי במותיכם: ונשמו מזבחותיכם
 ונשברו חמגיכם והפלתי חלליכם לפני גלוליכם:
 הונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם ויריתי את
 6 עצמותיכם סביבות מזבחותיכם: בכל מושבותיכם
 הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו
 ויאשמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו
 7 חמגיכם ונמחו מעשיכם: ונפל חלל בתוככם וידעתם
 8 כי אני יהוה: והומרתי פהות לכם פליטי חרב
 9 בנזים בהזרותיכם בארצות: וזכדו פליטיכם אותי
 בניזים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה
 אשר סר מעלי ואת עיניהם הזנות אחרי גלוליהם
 ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם:
 7 וידעו כי אני יהוה לא אל חנם רפרתי לעשות להם
 11 הרעה הזאת: כה אמר ארנן יהוה
 חכה בכנף ורקע ברנלך ואמר אח אל כל תועבות
 דעות ביה ישראל אשר בהרב ברעב וברב יפול:
 2 הרחוק ברבר ימות וחקרוב בחרב יפול והנשאף
 3 והנצור ברעב ימות וכליתי המתי בם: וידעתם כי אני
 יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביבות
 מזבחותיהם אל כל גבעה דמה בכל ראשי הררים
 ותחת כל עין רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר
 4 נתנו שם בית ניהח לכל גלוליהם: ונמיתתי את ידי
 עליהם ונמתי את הארץ שממה ומשמה ממדבר
 דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה:

† in va-
num

fah, 21
20.

2 א ויהי דברי יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם כה
 אמר ארנן יהודה לאדמת ישראל קץ בא תקפו עלי
 ארבעת

CAP. 7. VII.
Iudicia illa
iam in stare,
fapius incul-
cat.

ולגאיות ק' 3.

& amplificat.

3 ארבעת כנפות הארץ: עתה תקץ עליך ושלחתי אפי
 בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל
 4 תועבותיך: ולא תחוס עני עליך ולא אחמול כי
 דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
 כי אני יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה רעה אחת ה
 רעה הגדולה באה: 6 קץ בא בא קמן הקיץ אליך הנה
 באה: 7 באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב
 8 היום מהומה ולא אהר הרים: עתה מקרוב אשפך
 9 חמתי עליך וכליתי אפי בך ושפטתיך כדרכיך ונתתי
 עליך את כל תועבותיך: ולא תחוס עני ולא אחמול
 10 כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
 כי אני יהוה מכה: 11 הנה היום הנה באה לצאת הצפירה
 12 צין הפטה פרח הזרון: החכם קם למטה רשע לא
 מהם ולא מחמונם ולא מהמהם ולא נה בהם: 13 בא
 חעת הגיע היום הקונה אל יושב ומוכר אל יתאבל
 כי הרון אל כל המונה: 14 כי המוכר אל הממכר לא
 ישוב ועוד בהיים היתם כחיון אל כל המונה לא ישוב
 ואיש מעונו חיתו לא יתחוקר: תקעו בתקוע והכין הכל
 15 ואין הלך לפלחמה כי חרוני אל כל המונה: 16 החרב
 בחוץ והרבר והרעב מבית אשר בשדה בחרב ימות
 ואשר בעיר רעבוהר יאכלנו: 17 ופלטו פלטיהם והיו אל
 החרים פיוני הגאיות כלם המות איש מעונו: 18 כל הידים
 תרפונה וכל ברכום תלכנה מים: 19 וחגרו שקים וכסתה
 אותם פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם
 קרחו: 20 כספם בחוצות ישליכו והבבל לנדה יהיה
 21 כסף וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם
 לא ישיבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה:
 22 וזכרי עדיו לגאון שמהו וצלמי תועבותם שקוציהם עשו כ

† celeu-
smatis

† lamen-
gum

† bucci-
na

*Significat uerba et autem coram me
liberum est in die iudicatio-
nis domini.*

כו
 קמין בזק. 12. ארבעה. 13.

21 בן על-בן נמתיו להם לנדה : ונמתיו ביר-הזרים לבו

22 ולרשעי הארץ לשלל וחללוהו : והספתי פני מהם

23 וחללו את-צפוני ובארבה פריצים וחללוהו : עשה

הרתוק כי הארץ מלאה משפט רמים והעיר מלאה

f i. Reg. 6:21.

24 חמם : והבאתי רעי גוים וירשו את-בתיהם והשפתי

25 כה גאון עזים ונחלו מקדשיהם : קפדה בא ובקשו שלום

sanctua-
ria

26 ואין : הוה על-הוה תבוא ושמועה אל-שמועה תהרה

excid-
ium

ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכה ועצה מזקנים :

f mis-
eria, Jef.
47:11.

27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם-הארץ

תבהלנה מדרכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטים

א וירעו כי אני יהוה : ויהי בשנה הששית בששי

בתמימה לחרש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים

28 לפני ותפל עלי שסיד אדני יהוה : ואראה וחנה דמות

29 במראה-איש מראה מתנוו ולמטה אש ומפתניו

30 ולמעלה במראה-זהר בעין תחשמלה : וישלח תבנית

f plen-
doris,
Dan. 12:
3.

31 יד וקחני בעיצת ראשי ומשא אתי רוח-קבין הארץ ובין

32 השמים ותבא אתי וירושלמה במראות אלהים אל-

33 פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר-שם מושב

34 סמל הקנאה המקנה : והנה שם כבוד אלהי ישראל

35 ה במראה אשר ראיתי בפקעה : ויאמר אלי בן-אדם

36 שאנא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה

f in in-
troitu

37 מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בכאה : ויאמר

38 אלי בן-אדם הראה אתה מהם עשים תועבות

39 גדלות אשר בית-ישראל עשים פה לרתקה מעל

40 מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות : ויבא

41 אתי אל-פתח החצר וראה והנה חר-אחד בקיר :

42 ויאמר אלי בן-אדם חתר-נא בקיר ואחחר בקיר והנה

43 9 פתח אחד : ויאמר אלי בא וראה את-התועבות

הרעות

קמץ רביע v. 27 ב' טעמים v. 25 וחללוהו v. 21
מה דסק v. 6 פתח באתנח v. 27

CAP. VIII.
Rapto vati
Microfoli-
man abomi-
nationes hor-
ribiles in
templo
offenduntur.

הרעות
תמורה
קמה
מת
לפניהם
עלה
זקני
משפט
הנה
תועבות
פתח
לפניהם
הראית
מראה
פתח
והשיה
והנה
בן-אדם
אשר
לחבט
אני אעשה
באני
חול לא
שמה
למטה
צפונה
למש
מפתח
המזבח

הרעות אשר הם עשים פה: ואבוא ואראה והנה כלי י
 מבנית רמש ובהמה שקין וכל גלולי בית ישראל
 מחקה על הקיר סביב סביב: ושבעים איש מזקני י 1
 בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים
 לפנים ואיש מקטרתו בידו ועתה ענו הקטרת
 עלה: ויאמר אלי הראית בן אדם אשר י 2
 זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי
 משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עזב
 יהוה את הארץ: ויאמר אלי עוד תשוב תראה י 3
 תועבות גדלות אשר המה עשים: ויבא אתי אל- י 4
 פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם
 הנשים ישבות מבנות ארתימוז: ויאמר אלי מו
 הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות
 מאלה: ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה י 6
 פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים
 וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה
 והספה משת חזיתם קדמה לשמש: ויאמר אלי הראית י 7
 בן אדם הנקל לבית יהוה מעשות את התועבות
 אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו
 להכעיסני והנם שוחים את הזמורה אל אפס: ונס י 8
 אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמול וכראו
 באוני קול גדול ולא אשמע אותם: ויקרא באוני קול א
 גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו:
 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר י 2
 מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם
 לבוש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל
 מזבח הנהשת: וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל י 3
 הכרוב אשר היה עליו אל מפתח הבית ויקרא אל-
 האיש P P P P ס ס ס ס ס

† abundantia, cf. Jer. 33:6.

† dispersionis eius.

CAP. IX. Hinc indicii diuini leuertas figuratas excepti tamen sunt a Christo in fronte signati.

הָאִישׁ הַלְבִּישׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר קָטַת הַסֵּפֶר בְּמַתְנֵיוֹ :
 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲבֹר בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם
 וְהַתּוֹיֵת תָּהוּ עַל־מַצְחֹת הָאֲנָשִׁים הַנֹּאנְדִים וְהַנֹּאנְקִים
 הַעַל כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הַנִּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ : וְלֹאֵלֶּה אָמַר
 בְּאָזְנִי עָבְרוּ בְּעִיר אַחֲרָיו וְהִכּוּ עַל־תְּחוֹם עֵינֵיכֶם וְאַל־
 6 תַּחֲמְלוּ : זָקֵן בַּחֹר וּבַתּוֹלָה וּפֶה וּנְשִׁים תַּחֲרֹגוּ
 לַמִּשְׁחִית וְעַל־כָּל־אִישׁ אִישׁ־עָלָיו הָתוּ אֶל־תִּגְשׁוּ
 וּמִמְקַדְשֵׁי תַחֲלוּ וַיַּחֲלוּ בְּאֲנָשִׁים הַזִּקְנִים אֲשֶׁר לִפְנֵי
 7 הַבַּיִת : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמָּאוּ אֶת־הַבַּיִת וּמִלֵּאֵו אֶת־
 8 הַחֲצֵרוֹת חֲלִלִים צְאוּ וַיֵּצְאוּ וְהִכּוּ בְּעִיר : וַיְהִי כַּהֲפוֹתָם
 וְנֹאשְׂאָר אָנִי וְאֶפְלָה עַל־פְּנֵי וְאֶזְעַק וְאָמַר אֲהֵה אֲדָנָי
 יְהוָה הַמִּשְׁחִית אֶתְּהָ אֶת כָּל־שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל בְּשִׁפְכָהּ
 9 אֶת־חֲמַתְךָ עַל־יְרוּשָׁלַם : וַיֹּאמֶר אֵלָי עוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל
 וַיְהוּדָה גָּדוֹל בְּמָאֵד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ דָּמִים וְהָעִיר
 מְלֵאָה מִטֵּפֶה כִּי אָמְרוּ עוֹב יְהוָה אֶת־הָאָרֶץ וְאֵין יְהוָה
 י רֹאֶה : וְגַם אָנִי לֹא־תְחוֹם עֵינֵי וְלֹא אֲחַמֵּל דְּרָכֶם
 11 בְּרֹאשֵׁם נָתַתִּי : וְהִנֵּה הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר הִקְסַת
 בְּמַתְנֵיוֹ מְשִׁיב דָּבָר לֵאמֹר עֲשִׂיתִי כְּאֲשֶׁר צִוִּיתֵנִי :
 א וְאֶרְאֶה וְהִנֵּה אֶל־הַרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַכְּרֻבִים כְּסָפֵר
 2 כְּמֵרְאָה דְמוּת כְּסָפֵר נֹרְאָה עֲלֵיהֶם : וַיֹּאמֶר אֵל־
 הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים וַיֹּאמֶר בֹּא אֶל־בֵּינֹת לְגִלְגָל אֶל־
 3 תַּחַת לְכְרוּב וּמִלֵּא חֲפְנֶיךָ גַּחֲלֵי־אֵשׁ מִבֵּינֹת לְכְרוּבִים
 וּזְרֹק עַל־הָעִיר וַיִּבֹּא לְעֵינָי : וְהַכְּרֻבִים עֹמְדִים מִימִין
 4 לַבַּיִת כִּבְאוּ הָאִישׁ וְהֵעֵן מִלֵּא אֶת־הַחֲצֵר הַפְּנִימִית :
 וַיֵּרָם כְּבוֹד־יְהוָה מֵעַל הַכְּרוּב מֵעַל מִפְתַּן הַבַּיִת וּמִלֵּא
 5 הַבַּיִת אֶת־הָעֵן וְהַחֲצֵר מִלֵּא אֶת־נִגְהַ כְּבוֹד יְהוָה :
 ה וְקוֹל כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים נִשְׁמַע עַד־הַחֲצֵר הַחֲצִינָה כְּקוֹל
 6 אֶל־שֶׁרִי בְּדַבְּרוֹ : וַיְהִי בַצֹּהֶוֹ אֶת־הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים
 לֵאמֹר

f signū. Job. 31: 35.

1 die. 2to, Jec. 8:8.

fadintoc

initium a fan-
stuzio fa-
ctum.

intercessio
vati. frustra
fuit.

CAP. 9. X.
Iterata visio
Cap. 1. & 9.
sed clarius
pleniusque
explicata ac
confirmata.

v. 4. אליו ק' v. 5. אל ק' ibid. עינכם ק' v. 11. ככל אשר ק'

CAP. יא
XL
Iudicium in
1. principes
Iud.

א ואתם איש אל עבר פניו ילכו : ותשא אתי רוח
ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה
והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה
בתוכם את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן בניהו
שרי העם :

2 ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשכים און
3 והיעצים עצת רע בעיר הזאת : האמרים לא בקרוב
4 בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר : לכן הנבא
ה עליהם הנבא בן אדם : ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי
אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות
6 רוחכם אני ידעתיה : הרביתם חלליכם בעיר הזאת
7 ומלאתים חוצותיה חלל : לכן כה אמר אדני יהוה
חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר
8 ואתכם הוציא מתוכה : חרב יראתם וחרב אביא עליכם
9 נאם אדני יהוה : והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם
י בירזרים ועשיתי בכם שפטים : בחרב תפלו על גבול
יא ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה : היא
לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל
יא גבול ישראל אשפט אתכם : וידעתם כי אני יהוה אשר
בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים
יא אשר סביבותיכם עשיתם : ויהי כהנבא ופלטיהו
בן בניה מת ואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה
אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל :

טו ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם אחיה אחיה
אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם
ישבי ירושלים רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ
יא למורשה : לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי
הרחקתים בגוים וכי הפצותים בארצות ואהי להם
למקדש

& captiuis
illudentes.

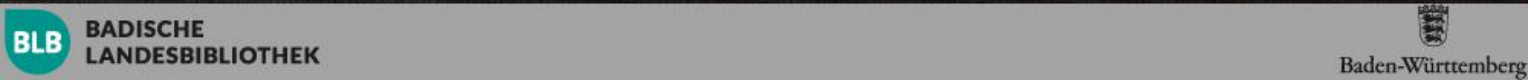
Capitulis libe-
ratis pro-
missa.

למקדש מיט בארצות אשר באו שם : לבן 17
 אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים
 ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי
 לכם את אדמת ישראל : וכאו ישמה וחסורו את כל
 שקוציה ואת כל תועבותיה ממנה : ונתתי להם לב
 אחר ורוח חדשה אתן בקרבכם וחסרתו לב האבן
 מבשר סונתתי להם לב בשר : לפע בחקתי ילכו ואת
 משפטי ישמרו ועשו אתם ודיו לילי לעם ואני אהיה להם
 לאלהים : ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלה 21
 דרפם בראשם נתתי נאם אדני יהוה : וישאו חפרובים 22
 את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל
 עליהם מלמעלה : ויעל כבוד יהוה מעל תוף העיר 23
 ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר : ורוח נשאתני 24
 ותבאני כשדימה אל הגולה בכראח בנוח אלהים
 ויעל מעלי חמראה אשר ראיתי : ואדבר אל הגולה כה
 את כל דברי יהוה אשר הראני :

19. Et dabo eis cor unum & spiritum
 novum dabo in inferiori corde
 et non erit eis lapis in pe-
 ctore, et dabo eis cor carnis.
 20. Et in stabulis meis ambulabo
 et iudicabo iuxta eorum vias
 et faciam ea : et sicut michi in pe-
 ctore, et ego sicut eis in domo.

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בין אדם א 2
 בתוך בית חמרי אתה ישב אשר עיניו להם לראות ולא
 ראו אונים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם :
 ואתה בן אדם עשה להם כלי גולה וגולה 3
 יומם לעיניהם וגלית ממקומה אל מקום אחר לעיניהם
 אולי יראו כי בית מרי חמה : והוצאת כליהם ככלי גולה 4
 יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי
 גולה : לעיניהם חתר להם בקיר והוצאת בו : לעיניהם ח 6
 על פתה תשא בעלמך תוציא פניה תכסה ולא תראה
 את הארץ כי מופת נתתה לבית ישראל : ואעש כן 7
 כאשר צוית כללי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב
 חתרתילי בקיר ביד בעלמך הוצאתי על פתה נשאתי
 פפפפפ 3 סססס 3
 לעיניהם

CAP. II. XII.
 Alio typo Re-
 gis fuga, &
 populi cal-
 mitates
 adumbran-
 tur.

8 לעיניהם : ויהי דבר יהוה אלי בכמר לאמר :
 9 בן אדם הלא אמרו אליה בית ישראל בית המרי מה
 10 אתה עשה : אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא
 11 המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה
 12 בתוכם : אמר אני מופתכם כאשר עשיתי בן יעשה
 13 להם בגולה בשבי ילכו : והנשיא אשר בתוכם אל-
 14 כתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו
 15 יכסהו יען אשר לא יראה לעין הווי את הארץ :
 16 ופרשתי את רשמי עליו ונתפש במצודתי והבאתי
 17 אתו בכלה ארץ פשדים ואותה לא יראה ושם ימות :
 18 וכל אשר סביבותיו עורה וכל אגפיו אודה לכל הרוח
 19 וחרב אריק אחריהם : וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם
 20 בגוים וזריתי אותם בארצות : והותרתי מהם אנשי
 21 מספר מחרב מדעב ומדבר למען יספרו את כל-
 22 תועבותיהם בגוים אשר באו שם וידעו כי אני
 יהוה

13 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם לחמך פרעש
 14 תאכל ומימך ברגזה ובדאגה תשתה : ואמרת אל-
 15 עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל-
 16 אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון
 17 ישתו למען תשם ארצה מפלאה מחמם כל הישבים
 18 בה : והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה

19 cum
trepidatione.
14. 16.

Contemtores
comminatio-
num refutan-
tus.

19 ויהי דבר יהוה :
 20 אלי לאמר : בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת
 21 ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון : לכן אמר
 22 אליהם כה אמר אדני יהוה השפתי את המשל הזה
 23 ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם
 24 קרבו הימים ודבר כל חזון : כי לא יהיה עוד כל חזון
 שוא

v. 12. יהל פתוחה v. 14. עזרו ק

f divi-
natio,
237.

שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל : כיו אני יהוה כה
אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי
כימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני
יהוה : ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בך
אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא הוה
למיים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא : לכן אמר
אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי
אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה :

CAP. 13.
XIII.
Pseudo-
phetis ex-
cium pradi-
citur.

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם הנבא א
אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלכם
שמעו דבר יהוה : כה אמר אדני יהוה הוי על
הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי

*1. Tangram vulpes in deserto
prophetae sui Israel, et equal.
2. non ascendit in machinam
ut videret vultum eius, et
nisi per spiritum suum non
vidit vultum eius, et non
vidit vultum eius in die domini
et non vultum.*

ראו : כשעלים בחרבות נביאיך ישראל היו : לא
עליהם בפרצות ותגדורו נדר על בית ישראל לעמד
במלחמה ביזם יהוה : חזו שוא וקסם כזב האמרים
נאם יהוה ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר : הלווא
מחזה שוא חיותם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם

91:124.

יהוה ואני לא דברתי : לכן כה אמר
אדני יהוה יען דברכם שוא וחיותם כזב לכן הנני
אליכם נאם אדני יהוה : והיתה ידי אל הנביאים החזים
שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא יחילו ובכתב בית
ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו

† Lev.
26:43.
† sedu-
cunt
† mace-
ricum

וידעתם כי אני אדני יהוה : יען וכלען הטעו את עמי
לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חזין והנם שחים
אתו תפל : אכר אל שחי תפל ויפל היה גשם שוטף
ואתנה אבני אלגביש תפלגה ורוח סערות תבקע :
והנה נפל הקור הלווא יאמר אליכם איה השיה אשר
שחתם : לכן כה אמר אדני יהוה

fincu-
flatio

ובקעת
פתח בסף 7.7. חת בקמץ 9.9.

ובקעתיו הוה סערות בחמתי וגשם שטף באפי
 14 יהיה ואבני אלגכיש בחמה לכלה: והרסתי את
 הקיר אשר טחתם תפל והנעתיהו אל הארץ
 ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי
 15 אני יהוה: וכליתי את חמתי בקיר ובטחים אתו
 16 תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו: נביאי
 ישראל הנפאים אל ירושלם והחזים לה חזון שלם
 17 ואין שלם נאם אדני יהוה: ואתה
 בן אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות מלבן
 18 והנבא עליהן: ואמרת לה אמר אדני יהוה הוי
 למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות
 המספרות על ראש כל קומה לצודר נפשות הנפשות
 19 תצודנה לעמי ונפשות לכנה תחזינה: ותחללנה
 אתי אל עמי בשעלי שעורים ובפתותי להם להחית
 נפשות אשר לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא
 20 תחזינה בכזבכם לעמי שמעי כזב: לכן כה
 אמר אדני יהוה הנני אל כסתותיכנה אשר אתנה
 מצודות שם את הנפשות לפרהות וקרעתי אהם
 מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם
 21 מצודות את נפשים לפרהות: וקרעתי את
 מספתיתכם והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן
 22 למצודה וידעתן כי אני יהוה: יען הכאות לב צדיק
 שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי קשע לבלתי שוב
 23 מירכו הרע להחיותו: לכן שוא לא תחזינה וקסם לא
 1 תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכן וידעתן כי אני
 א יהוה: ונבא אלי אנשים מזבני ישראל וישבו לפני:
 3.2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
 האנשים האלה העלו גלגליהם על לבם ומכשיל עונם

& Pseudoprophetis.

f pulvil-
los, v. 20.
f axillas
f pepla.
v. 21.

† pro
fructis

† v. 18.

ff vola-
tiles

† v. 18.

...
...
...
...
...

...
...

CAP. 14.
XIV.

Item senioribus Israel, hypocritice vatem confulentibus,

נתנו

נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם :

לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה 4
 אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה
 את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו וכא
 אל הנביא אני יהוה נענית לו בה רב גלוליו : למען ה
 תפש את בית ישראל בלבם אשר גזרו מעלי
 בגלוליהם כלם : לכן אמר אל בית ישראל 6
 כה אמר אדני יהוה שובו וחשיבו מעל גלוליתכם ומעל
 כל תועבותיכם השיבו פניכם : כי איש איש מבית 7
 ישראל ומהגר אשר יגור בישראל ויגור מאחרי ויעל
 גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו וכא אל
 הנביא לדרשלו כי אני יהוה נענה לו כי : ונתתי פני 8
 באיש ההוא והשמותיו לאורת ולמשלים והכרתיו

מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה : והנביא 9 & seductis omnibus

כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא
 ונטיתי את ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל :
 ונשאו עונם בעון הדרש בעון הנביא יהיה : למען לא י 11
 יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל
 פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם
 אדני יהוה :

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : 12

בוא ארץ כי תחטא לו למעל מעל ונטיתי ידי עליה 13

ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב והכרתתי 14

ממנה אדם ובהמה : והיו שלשת האנשים האלה 15

בתוכה נח דנאל ואיוב המה בעדקתם ינצלו נפשם 16

נאם אדני יהוה : לרחה רעה אעביר בארץ ושכלתה 17

והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה : שלשת האנשים 18

האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בניים ואם 19

בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה : 20

עעעע Q9999 א

בא ק 4.0

12. Fili hominis terra cum terra.
 venit mihi, proavertitque pro-
 vortitque mihi, et exivit deo
 manu meam super eam, et con-
 fraxi eam, et projecit eam in
 terra, et misit eam in terra
 in eam famem, et faciam faciem
 meam ex ea hominum et jumentorum.

irreversibi-
liter.

17 או חרב אביא על הארץ והיא ואמרת ה' הרב תעבר
 18 בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: ושלשת האנשים
 האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים
 19 ובנות כי הם לבדם ינצלו: או דבר אשלח אל הארץ
 והיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם
 כ ובהמה: ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני
 יהוה אם בן אדם יצילו המה בעדקתם יצילו נפשם:
 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפמיו
 הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל-
 22 ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה: והנה נותרה
 בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם
 וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה
 אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה:
 23 ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם
 וידעתם כי לא הנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה
 נאם אדני יהוה:

respicenti-
bus tamen
gratia pro-
mittitur.

א 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם מה יהיה עין
 3 הנפן מכל עין הזמורה אשר היה בעצי היער: היקח
 ממנו עין לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתר
 4 לתלות עליו כל בלי: הנה לאש נתן לאכלה את
 שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלה למלאכה:
 ה הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אש
 אכלתהו ונחר ונעשה עוד למלאכה:
 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עין
 הנפן בעץ היער אשר נתתו לאש לאכלה בן נתתי
 7 את ישבני ירושלם: ונתתי את פני בהם מהאש יצאו
 והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני
 8 בהם: ונתתי את הארץ שממרה יען מעלו מעל נאם
 אדני

CAP. 15.
XV.
Typo ligni
vitis igni fer-
uientis exiti-
um Iudaeis
representa-
tur.

קמץ בוק 5.

אדני יהוה:

CAP. 16
XVI.
Beneficia Dei
sub figura
puellae expo-
sita sed as-
sumta.

2 ויהי דברי יהוה אלי לאמר: בן אדם הורע את ירושלם

את-הועבותיה: ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלם

מכרתוך ומלדתך מארץ הכנעני אביך האמרי

ואמך חמית: ומלדותך ביום הולדת אותך לא-כרת

שרך ובמים לא רחצת למשעי והמלח לא המלחת

והחתל לא חתלת: לא חסרה עליך עין לעשות לך ה

אחרת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל-פני השדה

בנעל נפשך ביום הולדת אחך: ואעבר עליך ואראך

כתיבוססת בדמיה ואמר לך בדמיה חיונאמר לך בדמיה

חיו: רבכה בצמח השדה נתתיה ותרבי ותגדלי ותבאי

בערי עדיים שדים נכנו ושערה צמח ואת ערס ועוריה:

8 ואעבר עליך ואראך ותנה עתך עת רדים ואפרש

בגפי עליך ואכסרה ערותך ואשבע לך ואבוא בכרית

אתך נאם אדני יהוה ותהיו לי: וארחצה במים

9 ואשטף דמיה מעליך ואסכה בשמן: ואלבשך

10 רקמה ואגעך תחש ואחבשך בשש ואכסך משי:

11 ואעך עדי ואתנה צמידים על-ידיך ורביד על-זרונה:

12 ואתן נזם על-אפה ועגילים על-אזניה ועטרת תפארת

13 בראשך: ותעדי זהב וקסא ומלבושך שש ומשי

14 ורקמה סלת ורבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד

15 ותצלי למלובה: ויצא לך שם בגוים כיפיה כי פליל

16 הוא בהרלי אשר-שמת עליך נאם אדני יהוה:

17 ותכסתי כיפיה ותזני על-שמה ותשפכי את-מזונותך מו

18 על-כל-עובר לויחי: ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות

19 מלאות ותזני עליהם לא באות ולא יחיה: ותקחי כלי

20 תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי-לך

21 צלמי זכר ותזני-בם: ותקחי את-בגדי רקמתך

22 צלמי זכר ותזני-בם: ותקחי את-בגדי רקמתך

23 ותכסם

ע ע ע ע ב 2 9999 Q ותכסם

ibid. יתר דגושה. ibid. דגש אחר שורק + v. יתיר ל' ibid. יתיר י' v.13. יתר דגושה

7 ad
25pc-
stum m.
6, et transivi iuxta te, al videri
conculcatam in sanguinibus
tui: et dixi tibi in sanguinibus
tuis vixi, al dixi in fa-
liti in sanguine. bidio.
by tuis vixi.

f Prov.
19: 29.

f Jerico
v. 13.
f Gen. 1: 1
41: 42
f Num. 1: 2
33: 50.
f v. 10

f 2. Chz. 28:
15.

urpi spo-
sa a populo
male peni-
tate.

19 ותכסים ושמני וקטרתני נתתי לפניהם : ולחמי אשר
 נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתיהו לפניהם
 ב לריח ניהחיהי נאם אדני יהוה : ותקחי את בניך ואת
 בנותיך אשר ילדתי לי ותזכרם להם לאבול המעט
 21 מתזונתיך : ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם
 22 להם : ואת כל תועבתיך ותזונתיך לא זכרתי אתימי
 נעוריך בהיותך עירם ועריה מתבוססת בדמך היית :
 23 ויהי אחרי כל דעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה ותבני
 כהלך גב ותעשי לך רמה בכל דרכיך : אל כל ראש דרך
 בנית המתך ותתעבי אתי פיך ותפשטי את דגלך
 26 לכל עובר ומרבי את מזונתך : ותזני אל בני מצרים
 27 שכינה גדלי בשר ומרבי את מזונתך להכעיסני : והנה
 נסיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאתיך
 28 בנות פלשתיים הנכלמות מדרךך זנה : ותזני אל בני
 29 אשר מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת : ומרבי
 את מזונתך אל ארץ כנען כשדומה וגם בזאת לא
 ל שבעת : מה אמלה לפתך נאם אדני יהוה בעשותיך
 31 את כל אלה מעשה אישה זונה שלטת : בבנותיך
 גבך בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל דרכיך ולא
 32 הייתי כזונה לקלס אתני : האישה המנאפת תחת
 33 אישה תקף את זרים : לכל זנות ותגדנה ואת נתת
 את נדניך לכל מאהביך ותשחדי אותם לבוא אליך
 34 מסביב בתזונתיך : ויהי כך הפך מן הנשים בתזונתיך
 ואחרת לא זונה ובמתך אתני ואתני לא נמן לך ומדי
 ל להפך : לכן זונה שמעי דבר יהוה :
 36 אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך
 בתזונתיך על מאהביך ועל כל גלולי תועבותיך
 7 וכדמי בניך אשר נתתי להם : לכן הנני מקפץ את כל
 מאהביך

f Prov. 13:3.

f magni.

f tangvi- dum cor t przpo- tions.

f mer- cedem. f remun- nerasti, Job. 6: 22. f con- trarium.

Vnde poen- ius ac cert- denuncian- tur.

מתזונתיך ק. יתיר י' v. 20. יתיר י' v. 18. ibid. יתיר י' v. 31. תזונתיך ק' v. 25. יתיר י' v. 22. ibid. יתיר י' v. 36. הן כפתח. ibid. הן ברגש v. 34. יתיר י'

מאתכיה אשר ערכת עליהם ואת כל אשר אהבת על
 כל אשר שנאת וקבעתי אתם עליך מסביב וגליתי
 ערותך אלהם וראו את כל ערותך : ושפטתיך משפטי 38
 נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה : ונתתי 39
 אותך בידם והרסו נבד ונתצו רמתך והפשיטו אותך
 בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה :
 והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוף מ^{†difficabunt}
 בחרבותם : ושרפו בתך באש ועשו כד שפטים לעיני 41
 נשים רבות והשבתיה מזונה וגם אתנן לא תחני עוד :
 והנחתי חמתי כד וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא 42
 אכעס עוד : יען אשר לא זכרת את ימי נעוריי והרגו לי 43
 לי בכל אלה וגם אני הא דר כד : בראשנותי נאם ארני ^{† Gen. 47: 29.}
 יהיה ולא עשיתי את הומה על כל תועבותיך : הנה כל 44
 המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה : בת אמך את מה
 געלת אישה ובניה ואחורת אחותך את אשר געלו
 אנשיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרי : ואחותך 46
 הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאולך
 ואחותך הקטנה מפך היושבת מימינך סדם ובנותיה :
 ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט קט 47 ^{† fatidium}
 ומשחתי מהן בכל דרכיהן : חי אני נאם ארני יהיה אם 48
 עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את
 ובנותיהן : הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שלעת 49 ^{† fatiosas}
 לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון
 לא החזיקה : ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר נ
 אתהן כאשר ראיתי : ושמרון בחצי חטאתיה לא 51
 חטאה ומרבי את תועבותיה מהגד ותצדקי את
 אחותך בכל תועבותיה אשר עשיתי : גם את שאי 52
 כלמתה אשר פללת לאחותך בחטאתיה אשר
 עעעעעג 3 pp99 Q התעבת

יתירי 47 ויתר י. ibid. יתירי 43 ו. דן בפתח 44
 יתירי 51 ו.

התעבת מדין תצדקנה מפקד ונסאת בושי ושאי
 53 כלמתך בצדקתך אחיותך: ושכתי את שכייתון את
 שבות סדם ובנותיה הואת שבות שמרון ובנותיה ושבות
 54 שכייתך בתוכהנה: למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל
 נה אשר עשית בנהמד אתן: ואחותיך סדם ובנותיה
 תשבו לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבו לקדמתן ואת
 56 ובנותיך תשבנה לקדמתכון: ולוא היתה סדם אחותך
 57 לשמועה בפקד ביום גאוניך: בטרים תגיה העתה כמו
 עת הרפתר בנות אדם וכל סביבותיה בנות פלשתים
 58 השאטות אותך מסביב: את זמתך ואת תועבותיך
 59 את נשאתים נאם יהוה: כי כה אמר אדני
 יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר בנית אלה
 ס להפר ברית: וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך
 61 והקימתי לך ברית עולם: וזכרת את דרכיך ונכלמת
 בקחתך את אחותיך הגדלות מפקד אל הקטנות
 מפקד ונתתי אתהו לך לבנות ולא מביתך:
 62 והקימתי אני את בריתי אתך וידעת כי אני
 63 יהוה: למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון
 פח מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם
 אדני יהוה

Fromissio Evangelica.

CAP. XVII.
Idem xingmate aequilae proponitur:

fureulorum e,

fpeculatio

א 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם חוד חידה ומשל
 3 משל אל בית ישראל: ואמרת כה אמר אדני יהוה
 הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה
 אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את צמרת
 4 הארז: את ראש יניקותיו קמף ויביאהו אל ארץ
 ה כנען בעיר רכלים שמו: ויקח מזרע הארץ ויתנהו
 בשדה זרע קה על מים רפים צפצפה שמו:
 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות
 דליותיו

ועשיתי ק' 59. שבות ק' ibi שבותהו ק' 53.

7 חליותיו אליו ושרשיהו מהחיו יהיו ותחי לגפן ותעש
 בדים ותשלח פארות ויהי נשר אחד גדול גדל כנפים
 ורב נוצה והנה חגפן הזאת כפנה שרשיה עליו
 ורליותיו שלחה לו להשקות אותה מערנות מטעה :
 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענה
 ולשאת פרי להיות לגפן אדרת : אמר כה אמר אדני
 9 יהוה התצלה הלא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסם
 ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בירוע גדולה ובעם
 רב למשאות אותה משרשיה : והנה שתולה התצלה
 הלא כנעת כה רוח הקרים תיבש יבש על ערגת
 צמחה תיבש :

† appli-
cavit

† magni-
ficentia,
Zach.
1:3.
† succi-
det
† folia

& exponitur.

10 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : אמר נא לבית הפרי הלא
 ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם
 ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבלה :
 ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה
 11 ואת אילי הארץ לקח : להיות ממלכה שפלה לבלתי
 התנשא לשמור את בריתו לעמדה : וימרדפו לשלה
 מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצלה הימלט
 העשה אלה והפר ברית ונמלט : חי אני נאם אדני יהוה
 12 אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את
 אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך בבל ימות :
 ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה
 בשפך סללה ובכנות דיק לחכרית נפשית רבורת :
 13 וביה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה
 לא ימלט : לכן כה אמר אדני יהוה חי אני
 14 אם לא אלתו אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו
 בראשו : ופרשתי עליו ונתפש במצודתי כ
 והביאותיהו בכלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל

הל' בקמץ v. 15 קמץ בזק v. 9

ויהי נשר אחד גדול גדל כנפים ורב נוצה והנה חגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ורליותיו שלחה לו להשקות אותה מערנות מטעה : אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענה ולשאת פרי להיות לגפן אדרת : אמר כה אמר אדני יהוה התצלה הלא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסם ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בירוע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה : והנה שתולה התצלה הלא כנעת כה רוח הקרים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש :

כי ואת כל מברתו בכל אנפיו בחרב יפלו ותנשארים
לכל דוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי

2 1 † profu-
gi ejus

Converso
gentium.

כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז

2 2 sic p[er] l[ignu]m ego de summi-
tate cedri sublimis, et dabo
(al nona illa) de capite frigidi
ramos tenens, et ego tenenti

הרמה ונתתי מראש ינקותיו וקשף אקשף ושתלתי אני
על הר גבה ותלול: בהר מרום ישראל אשתלנו ומשא

2 3 tagge
flua ego super montem ay-
celsum et elevatum
2 4 in monte sublimi et fragili
plantabo illud, et elevabo

צץ *lignum*

צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: וידעו כל עצי

2 4 vis magna, et dabo fructu
al arbor cedri illibrom:
et habitabunt sub ea omnes
arbor, omnes alibi in upi-
bus ramorum et habitabunt

השדה כי אני יהוה השפלתיו עץ גבה הנפחתי עץ
שפל הובשתי עץ לח והפחתי עץ יבש אני יהוה

2 5 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

CAP. XVII.
XVIII.
Deus iusti-
tiam vindicat
contra cele-
stos,

דברתי ויהי דברי יהוה אלי לאמר: מה לכם אתם משלים את
המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר

2 5 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

ושני הבנים תקהינה: חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה
לכם עוד משל המשל הזה בישראל: הן כל הנפשות

2 6 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת

2 7 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

ה היאתמות: ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה:

2 8 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית
ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא

2 9 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

יקרב: ואיש לא יזנה הבלתו חוב ישיב גולה לא יגזל

2 10 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

לחמו לרעב יתן ועירם יכסה בגד: בנשף לא יתן
ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין

2 11 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

9 איש לאיש: בחקותי יחלד ומשפטי שטר לעשות אמת
י צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה: והוליד בין פריץ

2 12 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

שפר דם ועשה אח מאהר מאלה: והוא את כל אלה
לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא:

2 13 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

12 עני ואביון הונה גולות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים
13 נשא עיניו תועבה עשה: בנשף נתן ותרבית לקח ותי
לא יחיה ארו כל התועבות האלה עשו מות ומת

2 14 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

דמיו

2 15 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

הפסרת האזינו v.21 פתח בסוף v.16 מכרחיו ק' v.21
קמץ בזק v.12 הב בצדו v.10 קמץ בזק v.8 קמץ בזק v.6
קמץ בזק v.13

2 16 si sciens omnia ligna qui
quod ego de summi tate, sicut
lignu sublimi, sublimare
sicut lignu humili: sicut
sicut lignu rariu et
sicut lignu aridu.

דמיו בן יחיה: והנה הוליד בן וזרא את כל חטאת אביו 14
 אשר עשה וזרא ולא יעשה בהן: על ההרים לא אכל טו
 ועניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו
 לא טמא: ואיש לא הונה חבל לא חבל וגולה לא גול 16
 לחמו לרעב נתן ועדם כספה כנר: מעני השיב ידו נשף 17
 ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא
 ימות בעון אביו היה יחיה: אביו כי עשק עשק גול גול 18
 אה ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנה מת בעונו:

† Ecl. 3:7.

*20. Inimicus peccans, ipse mori
 debet. Filius non potest abire in in-
 quitate patris, et pater non potest
 habit in iniquitate filii. Justitia
 superi super eum erit et iustitias
 iniqui super eum erit.
 21. (2) Iniquus cum (s) averis
 fuerit ab omni bono peccatis suis
 quas fecit, et ex hoc dicitur omnia
 Tabula mea, et fecerit iusta
 et cum et iustitiam, vivendo
 vivet, non morietur.
 22. Omnes peccaverunt aliter
 ego, quod fecit, non nemo
 tabulatus ei; in iustitia sua
 quam fecit, vivet.
 23. Nunc ego volendo volam mor-
 tem impij, dicit Ds. Non
 in averbando se a vobis, sed
 ab eis.*

resipienti-
 bus spe venie
 facta.

ואמרתם מדע לא נשאה הבן בעון האב והבן משפט 19
 וצדקה עשה את כל חקותי שכר ויעשה אחס היה 20
 יחיה: הנפש החטאת היא תמות בן לא יישא בעון 21
 האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה 22
 ורשעת רשע עליו תהיה: והרשע צדי ישוב 23
 מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה 24
 משפט וצדקה היה יחיה לא ימות: כל פשעיו אשר 25
 עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה: החפץ 26
 אחפץ מות רשענאם ארני ידוה חלוא בשוכו מדרכו 27
 וחיה: ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל 28
 התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו 29
 אשר עשה לא תזכרנה במקלו אשר מעל ובחטאתו
 אשר חטא כס ימות: ואמרתם לא יתכן דרך אדני כח 30
 שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם 31
 לא יתכנו: בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם 32
 בעולו אשר עשה ימות: ובשוב רשע מדשעתו 33
 אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את הנפשו יחיה: 34
 ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה חי יחיה לא ימות: 35
 ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו 36
 בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: לכן איש כדרכיו ל 37

Rrrr פפפפ אשפט

v. 14. v. 15. קמין בזק. v. 16. idem bis. v. 17.
 idem, v. 20. v. 21. הרשע ק. חטאתיו ק. v. 23. חטאתיו ק.
 v. 24. v. 28. יתיר ו. צדמתיו ק.

אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו
מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון : השליכו
מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם פס ועשו לכם
לב חדש ורוח חדשה ולפה תמותו בית ישראל : כי לא
אחפץ במות הפתונאם אדני יהוה והשיבו וחיו :
א ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל : ואמרת מה אפק
2 לבא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה :
3 ותעל אחד מגריה כפיה הנה וילמד לטרף טרף אדם
4 אכל : וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש וביאהו
ה פחחים אל ארץ מצרים : ותרא פי נוחלה אברה
6 תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו : ויתחלף
בתוך אריות כפיר הנה וילמד לטרף טרף אדם
7 אכל : וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ
8 ומלאה מקול שאגתו : ויתנו עליו גוים סביב ממדינות
9 ופרשו עליו רשתם בשחתם נתפש : ויתנהו כסוטר
בחתים ויבאהו אל מלך בכל יבאהו במצדות למען
י לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל : אמה
כגפן כדמה על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים
11 רפים : ויהיו לה מטות עו אל שבטי משלים ותגבה
12 קומתו על בין עבתיים וירא כגבהו בלב דליתיו : ותתש
בחמה לארץ השלמה ורחח הקדים הוביש פריה
13 התפרקו ויבשו מטת עזה אש אכלתהו : ועתה
14 שתולה במדבר בארץ ציה ועמא : ותצא אש ממה
בדיה פריה אכלה ולא יהיה בה מטה עו שבט למשול
קינה היא ותהי לקינה :

*conuersi sunt et conuersi sunt
ab omni iniquitate vestra, et
non erit in ossibus carnis vestrae*

*Qui non volam in miris mor-
tui, dixit Ds, et (igilur) re-
uertite facite, et uiuete.*

CAP. XIX.
Threnodia
super Iuda,
sub imagine
iuuenis leo-
nis capti.

& vitis euul-
se ac com-
buit.

CAP. XX.
Vates senio-
ribus se con-
suleatibus,
populi hypo-
critin expo-
bit.

† in ca-
veam.
† Jof. 29:
7.

† in si-
militu-
dine cui.
† ramo-
fa.

א ויהי בשנה השביעית בחמישי בעשור לדרש באו
אנשים מוקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפניו :
3.2 0 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם דבר את
זקני

2.7 פתח באתנה 4.7 עד כאן הפטרת האזינו 32.7
הפטרת קדושים

17 אחרי גלוליהם לבם הלך: ותחס עיני עליהם משחתם
 18 ולא עשיתי אותם כלה במדבר: ואמר אל בניהם
 במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם
 19 אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו: אני יהוה
 אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם:
 כ ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לזאת כי
 21 אני יהוה אלהיכם: וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו
 ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה
 אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפה
 22 חמתי עליהם לכלות אפי בם במדבר: והשיבתני את
 ידי ואעש שמען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר
 23 הוצאתי אתם לעיניהם: גם אני נשאתי את ידי להם
 במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות:
 24 יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו
 כה ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם: ונס אני נתתי להם
 26 חקים לא טובים ומשפטים לא יהיו בהם: ואטמא אותם
 במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמים למען
 27 אשר ידעו אשר אני יהוה: לכן דבר אל בית ישראל
 בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת
 28 נדפנו אותי אבותיכם במעלם בי מעל: ואביאם אל
 הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה להם ויראו
 כל גבעה רמה וכל עין עבות ויזבחו שם את זבחייהם
 ויתנו שם כעם קרבנם וישמו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו
 29 שם את נסביהם: ואמר אלהים מה הבמרה אשר
 אתם הפאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה:
 ל ויהי חסד לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני
 31 יהוה הכררה אבותיכם אתם נטמאים ואחרי
 שקוצייהם אתם זנים: ובשאת מהנתיכם בהעביר
 בניכם

et maledixit
 et maledixit
 vnde poenas
 iustas denun-
 ciat.

עד כאן הפטרת קדושים v. 20. דגש אחר שורק. v. 18.

בניכם באש אתם נטמאים לכל גלוליכם עד היום
ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה
אם אדרש לכם: והעלה על רוחכם היו לא 32
תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות
הארצות לשרת עין ואבן: חי אני נאם אדני יהוה 33
אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה
אמלוד עליכם: והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי 34
אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: והבאתי אתכם הל
אל מדבר העמים ונשפטי אתכם שם פנים אל פנים:
כאשר נשפטי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים 36
כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: והעברתי אתכם 37
תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: וברותי 38
מכם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא
אותם ואל ארמת ישראל לא יבוא וידעתם כי
אני יהוה: ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה 39
איש גלוליו לכו עברו ואחר אם אינכם שמעים אלי
ואת שם קדשי לא תחלו עוד במתנותיכם
ובגלוליכם: כי בהר קדשי בהר מרום ישראל מ
נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל
כלה בארץ שם ארצם ושם ארוש את
תומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל
קדשיכם: 41
בריה ניהא ארצה אתכם
בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם
מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם
לעיני הגוים: וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם 42
אל ארמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי
לתת אותה לאבותיכם: וזכרתם שם את דרכיכם 43
פפפפ 31 ואת

† in vin- culum

† munc- rum v.

Adhortatio ad poenitent. & cultum sui peccati, & spes redemptio- nis facta

R1111 31 ואת

ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בהם ונקטותם
44 בפניכם בכל דעותיכם אשר עשיתם: וידעתם כי אני
יהוה בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים
ובעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני
יהוה:

א 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך דרך
תימנה וחטף אל הרום והנבא אל יער השדה נגב:
3 ואמרת ליעב הגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני
יהוה הנני מצית בקי אש ואכלה בקי כל עץ לח וכל
עץ יבש לא תכבה להבת שלהבת ונצרכו כה כל
4 פנים מנגב צפונה: וראו כל בשר כי אני יהוה בערתיה
ה לא תכבה: ואמר אהה אדני יהוה הבה אמרים לי
6 הלא ממשל משלים הוא: ויהי דבר
7 יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך אל ירושלים והנבא
8 אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל: ואמרת
לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי
9 חרבי ממערה וחכרתי מן צדיק ורשע: יען אשר
חכרתי מן צדיק ורשע לכן תצא חרבי ממערה אל
י כל בשר מנגב צפון: וידעו כל בשר כי אני יהוה
11 הוצאתי חרבי ממערה לא תשוב עוד: ואתה
בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרידות תאנח
12 לעיניהם: והיה כי יאמרו אליך עלימה אתה נאנח
ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ודפו כל
ידיים וכהתה כל דות וכל ברכים תלכנה פים הנה
13 באה ונהיתיה נאם אדני יהוה: ויהי דבר
14 יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא ואמרת כה אמר
טו יהוה אמר חרב חרב הוחרדה וגם מדושה: למען
טז טבח טבח הוחרדה למען היתה לה פק מרשה או
נשיש

f. com-
buren-
tur

St. aperte de-
clarata.

f. Jer. 17:
18.
f. cum
amaritu-
dine

CAP. כא.
XXI.
Vanitas Iud.
sub imagine
fylax extinc-
dendae pro-
posita.

St. aperte de-
clarata.

it. sub emble-
mate gladii
incras.

v. 6. hoc versu Bomb. 4. Bas. H. sp. Angl. Kilon. Berol. inchoant Caput. 21.
v. 11. פתח באתנח

נָשִׁישׁ שֶׁבֶט בְּנֵי מֵאֶסֶת כָּל-עֵץ: וַיִּתֵּן אֹתָהּ לְמִרְטָה 6
 לְתַפֵּשׁ בָּהֶּן הָיָא הוֹחֲדָה חֶרֶב וְהָיָא מִרְטָה לְתַת
 אֹתָהּ בֵּין הַזְרָג: זַעַק וְהִלֵּל בֶּן-אָדָם כִּי הִיא הִיָּתָה 7
 בְּעַמִּי הָיָא כְּכָל-נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל מְגוּרֵי אֶל-חֶרֶב הָיָו
 אֶת-עַמִּי לְכֶן סָפַק אֶל-יָרֵךְ: כִּי בָחַן וְכִה אִסְגִּים 8
 שֶׁבֶט מֵאֶסֶת לֹא יִהְיֶה נָאֻם אֲדֹנָי יְהוִה:

† Thr. 22.
 † Jcf. 18: 16.

וְאֹתָהּ בֶּן-אָדָם הִנְבֵּאוּהָ בֶּן אֶל-בָּר וְהַכְּפֵל 9
 חֶרֶב שְׁלִישִׁתָּהּ חֶרֶב חֲלָלִים הָיָא חֶרֶב חֲלָל חַגְדוֹל
 הַחֲזֵרֶת לָהֶם: לְמַעַן לְמוֹג לֵב וְהִרְבֵּה חַמְכְּשִׁלִים כ
 עַל כָּל-שְׁעָרֵיהֶם נִתְתִּי אֶבְחַת חֶרֶב אֲחִ עֲשׂוּיָה לְבָרֶק
 מַעֲטָה לְטַבַּח: הַתְּאֲחָרֵי הַיְמִינִי הַשְּׂמִימִי חֲשִׁמּוּלִי אָנֹה 21
 פְּנֵיךְ מַעֲדוֹת: וְגַם-אֲנִי אָנֹה כְּפִי אֶל-כְּפִי וְהִנְחֵתִי 22
 חֲמִתִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי: וַיְהִי דְבַר-יְהוָה 23

† penetrabilia penetrans faciem
 † 6: 11: square solitudinem

Babylonii in Indos con-

אֵלַי לֵאמֹר: וְאֹתָהּ בֶּן-אָדָם שֵׁים-לָךְ שְׁנַיִם דְּרָכִים 24
 לְבוֹא חֶרֶב מִלֶּךְ-בָּבֶל מֵאֶרֶץ אֶחָד יֵצֵאוּ שְׁנֵיהֶם וְיָד
 בְּרֹא בְרֹאשׁ-דְּרֹךְ עֵיד בְּרֹא: דְּרֹךְ מִשִּׁים לְבוֹא חֶרֶב כֹּה
 אֶת-רֶבֶת בְּנֵי-עַמּוֹן וְאֶת-יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם בְּעֻזָּה: כִּי- 26
 עָמַד מִלֶּךְ-בָּבֶל אֶל-אִם הַדְּרֹךְ בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים
 לְקַסֵּם קַלְקַל בְּהֻצִים שְׂאֵל בְּתַרְפִּים כִּי אֵה בְּכַבֵּד:
 בְּיָמֵינוּ הָיָה הַקַּסֵּם יְרוּשָׁלַם לְשׂוֹם כְּרִים לְפַתַח פֶּה 27
 בְּרֹצֵחַ לְחַרְדִּים קוֹל בְּתַרְעֵה לְשׂוֹם כְּרִים עַל-שְׁעָרִים
 לְשִׁפְךְ סִלְלָה לְבִנּוֹת דִּיק: וְהָיָה לָהֶם כְּקַסּוֹם-שְׂוֵא 28
 בְּעִינֵיהֶם שְׁבַעֵי שְׁבַעוֹת לָהֶם וְהוּא מוֹפִיר עֵוֹן
 לְהַתְּפֵשׁ: לְכֶן כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן 29
 הוֹכַרְתֶּם עֲוֹנֹתֶם בְּהַגְלוֹת פְּשַׁעֵיכֶם לְהִרְאוֹת
 חֲטָאוֹתֵיכֶם כְּכָל עֲלִילוֹתֵיכֶם יַעַן הוֹכַרְתֶּם בְּכָה ל
 תַּתְּפֵשׂוּ: וְאֹתָהּ חֲלָל רִשְׁעֵי נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל 31
 אֲשֶׁר-בָּא יוֹמוֹ בַּעַת עֵוֹן קִיָּן: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוִה

† Pf 42: 14.
 † jura-menta

יִתִּירוֹ 29. יִתִּירוֹ 28.

יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה ואת לא-זאת
 השפלה הגבה והגבה השפיל : עלה ענה ענה
 אימנה גם-זאת לא היה עד-בא אשר-לו המשפט
 ונתתיו : ואתה בן-אדם הנבא ואמרת כה
 אמר אדני יהוה אל-בני עמון ואל-הרפתס ואמרת
 חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להקיל למען ברק :
 בחזות לך שוא בקסט לך כזב לתת אותך אל-צוארי
 לה הללי רשעים אשר-בא יומם בעת עון קוץ : השב אל-
 מערה במקום אשר-נכראת בארץ מברותך
 אשפט אתך : ושפכתי עליך ועמי באש עברתי
 אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים הרשי
 משחית : לאש תהיה לאכלה דמה יהיה בתוך
 הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי :

3 2 +perversam

3 3

tad comeden- dum r. אכל

3 4

fpc. 94:8

3 7

א 2

ויהי דברי-יהוה אלי לאמר : ואתה בן-אדם
 התשפט התשפט את-עיר הרמים והודעתה
 את כל-תועבותיה : ואמרת כה אמר אדני
 יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה
 גלולים עליה לטמאה : בדמך אשר-שפכת אשמת
 ובגלוליה אשר-עשית טמאת ומקריבי ימך ותבוא
 עד-שנותיך על-כן נמתיד הרפה לגוים וקלסה לכל
 הארצות : הקרבנות וההקורת ממך יתקלסו-בך
 טמאת השם רבת המהומה : הנה נשיאי ישראל איש
 לזרעו היו בך למען שפך-דם : אב ואם תקלו בך לגר
 עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך : קדשי בנות
 ואת-שבתתי חללת : אנשי רכיל היו בך למען שפך
 דם ואל-החרים אכלו בך זמא עשו בתוכך : ערות
 אב גלה-בך טמאת הנדרה ענו-בך : ואישו את-אשת
 רעהו עשה תועבה ואיש את-כלתו טמא בזמה ואיש
 את

Judicium Dei contra Ammonitas.

Cap. כב Hierofolytanorum scelera deteguntur.

nominatim Principum,

fluidibrium

יהפטר אחריו מות v.l.

את אחתו בת אביו ענה כף : שחר לקחו כף 2
 למען שפך דם נשך ומרבית לקחת ויבצעו
 רעף בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה :
 והנה הביתי כפי אל בצעף אשר עשית ועל דמך 3
 אשר היו בתוכך : הועמד לבך אם תחזקנה 4
 זרף לזמים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי
 ועשיתי : והקיצותי אותך בגוים וזריתך בארצות 5
 והתמתי טמאתך מכה : ונתלת כף לעיני גוים 6
 וידעת כי אני יהוה : 6

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם היו לי 17
 בית ישראל לסוג כלם נחשת וכדיל וברזל ועופרת
 בתוף כור סגים כסף היו : לכן כה אמר 19
 אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם
 אל תוף ירושלם : קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת 20
 וכדיל אל תוף כור לפחת עליו אש להנתיך בן אקבץ

i(juxta) congregatiōe.

באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם : וכנסתי 21
 אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה :

† juxta fuluram

כהתוף כסף בתוף כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי 22
 אני יהוה שפכתי חמתי עליכם : ויהי דבר 23

Propheta- rum,

יהוה אלי לאמר : בן אדם אמר לה את ארץ לא 24
 מטהרה היא לא גשמה ביום זעם : קשר נביאיה כה

† pluvia ei (x/β)

בתוכה בארו שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר 25
 קחו אלמנותיה הרבו בתוכה : כהנייה חמסו תורת 26

Sacerdotum,

ויחללו קדשי בין קדש לחל לא הכדילו וכין הטמא
 לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל

בתוכם : שרית בקרפה כזאבים טרפי טרף לשפך 27
 דם לאבד נפשות למען בצע בצע : ונביאיה טחו להם 28

תפל תנים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר
 אדני SSSSS צ צ צ צ צ

לסוג ק v. 18. עד כאן הפטרת אחרי מות v. 16.
 הש רפה והה במפיק v. 24.

2 9 אֲדַנִּי יְהוָה וַיְהוּה לֹא דָבָר: עִם הָאָרֶץ עָשְׂקוּ עָשְׂקוּ וַגּוֹלוֹ
 גָּזַל וְעָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנוּ וְאֶת הַגֵּר עָשְׂקוּ כְּלֵא מִשְׁפָּט:
 ל וַאֲבָקֶשׁ מֵהֶם אִישׁ גֵּר־גֵּר וְעַמֵּד בְּפֶרֶץ לִפְנֵי בַעַד
 ז הָאָרֶץ לְכַלְתִּי שַׁחְתָּהּ וְלֹא מִצְאֵתִי: וְאִשְׁפָּךְ עֲלֵיהֶם
 זַעֲמִי בְּאֵשׁ עֲבַדְתִּי כְּלִיתִים דְּרָכָם בְּרֹאשֵׁם נָתַתִּי נָאִם
 א אֲדַנִּי יְהוָה: וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

3 2 בֶּן־אָדָם שְׁתִּים נָשִׁים פָּגוּת אִם־אֶחֶת הָיוּ: וַתּוֹנֶנְהָ
 כְּמַצְרִים בְּנַעֲוִירֶיהָ וְגוֹ שָׁמָּה מְעַבְוֹ שְׂרִיחָן וְשֵׁם עָשׂוּ דְדִי
 4 בְּתוֹלִיחָן: וְשִׁמּוֹתָן אֶהְלֶה הַגְּדוּלָה וְאֶהְלִיבָה אֶחֻתָּהּ
 וַתַּחֲיִינָה לִי וַתִּלְדֶּנָּה בָנִים וּבָנוֹת וְשִׁמּוֹתָן שְׁמֵרוֹן אֶהְלֶה
 ה וַיְרוּשָׁלַם אֶהְלִיבָה: וַתֵּזֶן אֶהְלֶה מִחֲתִי וַתַּעֲנֵב עַל־
 6 מֵאֲהַבֶּיהָ אֶל־אִשׁוֹר קְרוֹבִים: לְבִישֵׁי תְכֵלֶת פְּחוֹת
 7 וּסְנַנִּים בַּחֲוָרֵי חֲמֵד כָּלֶם פְּרִשִׁים רִכְבֵי סוּסִים: וַתִּתֵּן
 8 תּוֹנוּתֶיהָ עֲלֵיהֶם מִכְּחַר בְּנֵי־אִשׁוֹר כָּלֶם וּבְכָל־אִשׁוֹר־
 9 עֲגָבָה כְּכֹל־גְּלוּלֵיהֶם נִטְמָאָה: וְאֶת־תּוֹנוֹתֶיהָ מִמַּצְרִים
 לֹא עֲזָבָה כִּי אֹתָהּ שָׁכְבוּ בְנַעֲוִירֶיהָ וְהִפְרָה עָשׂוּ דְדִי
 9 בְּתוֹלִיָּה וַיִּשְׁכְּבוּ תּוֹנוֹתָם עֲלֶיהָ: לָכֵן נָתַתִּיהָ בִּיד־
 י מֵאֲהַבֶּיהָ בִּיד בְּנֵי־אִשׁוֹר אִשׁוֹר עֲגָבָה עֲלֵיהֶם: הִמָּה גָּלוּ
 עֲרוֹתָהּ בְּנִיָּה וּבְנוֹתֶיהָ לָקְחוּ וְאֹתָהּ בַּחֲרֵב הֲרִגוּ וַתַּחֲיִי־
 שֵׁם לְנָשִׁים וּשְׁפוֹטִים עָשׂוּ כֵּה: וַתֵּרֵא אֶחֻתָּהּ אֶהְלִיבָה
 וַתִּשְׁחַת עֲגָבָתָהּ מִמֶּנָּה וְאֶת־תּוֹנוֹתֶיהָ מִזְנוֹנֵי אֶחֻתָּהּ:
 12 אֶל־בְּנֵי־אִשׁוֹר עֲגָבָה פְּחוֹת וּסְנַנִּים קְרוֹבִים לְבִישֵׁי מְכֻלָּל
 13 פְּרִשִׁים רִכְבֵי סוּסִים בַּחֲוָרֵי חֲמֵד כָּלֶם: וְאֵרֵא כִּי נִטְמָאָה
 14 דְרָךְ אַחֵר לִשְׁתִּיחָן: וַתּוֹסֶף אֶל־תּוֹנוֹתֶיהָ וַתֵּרֵא אֲנִישֵׁי
 טו מַחֲקָה עַל־הַקִּיר צִלְמֵי כַּשְׂדִּיִּים חֲקֻקִים בִּישֵׁשׁ: הַגּוֹרֵי
 אֲזוֹר בְּמַתְנֵיהֶם סְרוּחֵי טְבוּלִים בְּרֹאשֵׁיהֶם מְדֹאָה
 שְׁלִישִׁים כָּלֶם דְּמוֹת בְּנֵי־כָּבֵל כְּשָׂדִים אֶרֶץ מִלּוֹדָתָם:
 16 וַתַּעֲנֵב עֲלֵיהֶם לְמִדְּרֹאָה עֵינֶיהָ וַתִּשְׁלַח מְלֹאכִים אֵלֵיהֶם
 כְּשִׂרְיָמָה

I I 2. Chr.
 20: 9.
 f amō-
 rem f
 I 2 ornatu
 perfe-
 ctissimo
 38: 4.
 f Jer. 22:
 14.
 f cin-
 ctos.

וַתַּעֲנֵבָהּ ק' 16. כְּשָׂדִים ק' 14. ו.

Hinc poem
 communis.

CAP. כג
 XXIII.
 Sub figura 2.
 mulierum
 impudica-
 rum regni
 Israël & Ju-
 de idolola-
 tria sifitur.

בשדימה: ויבאו אליה בני בבל למשכב רדים ויטמאו 7
 אותה בתונותם ויטמאו כם ותקע נפשה מהם: ותגל 18
 תונותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר
 תקעה נפשי מעל אחותה: ותרבה את תונותיה לזכר 19
 את ימי נעוריה אשר זנתה בארץ מצרים: ותענבה על כ
 פלגיהם אשר כשר חמורים בשרם וזרמת סוסים
 זרמתם: ותפקדי את זמת נעוריה בעשות ממצרים 21
 דרך למען שדי נעוריה: לכן אדליכה כה 22
 אמר ארני יהוה הנני מעיר את מאחבך עליו את
 אשר תקעה נפשה מהם והבאתים עליו מסכים: בני 23
 בבל וכל כשדים פקוד ושוע וקוע כל בני אשור אותם
 בחורי חמד פחות וסגנים כלם שלשים וקרואים רכבי
 סוסים כלם: ויבאו עליו הצן הכבד ונגל ויבקהל עפים 24
 צנה ומגן וקובע ישימו עליו סביב ונתתי לפניהם
 משפט ושפטוק במשפטיהם: ונתתי קנאתי בה ועשו כה
 אותך בחמה אפה ואוניך יסירו ואחריהך בחרב תפול
 חמה בנגד ובנתיה יקחו ואחריהך תאכל באש:
 והמשיך את בנהיה ולקחו כלי תפארתה: והשבת 25
 זמתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך
 אליהם ומצרים לא תזכרי עוד: כי כה אמר 26
 ארני יהוה הנני נתנה ביד אשר שנאת ביד אשר תקעה
 נפשה מהם: ועשו אותך בשנאה ולקחו כל יגיעך 27
 ועזבוך ערס ועריה ונגלה ערות ונונה וזמתך ותונותיה:
 עשה אלה לך בזנותך אחבי גוים על אשר נטמאת ל
 בגלליהם: בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך: 31
 כה אמר ארני יהוה כוס אחותך תשתי 32
 העמקה ורחבה תהיה לזחק וללעג כרפה לחכיל:
 שברון וזנון תמלאי כוס שמה ושממה כוס אחותך 33
 צ צ צ צ צ 2 שסס שמרון

7 efflu-
vium.

7 (am)
Zoborc.
7 z. Sava.
27: 38.

7 Gen.
21: 6.
7 ampla.
7 ebric-
sate, 39.
29.

judicium a
Chaldzis
Hierofol. ob-
uenturum de-
nunciatur.

quod exag-
ratur una
cum parit.

Handwritten notes in Hebrew script at the bottom of the page.

34 שמרון : ושתית אותה ומצית ואת חרשיה הנדמי
 ושריף הנחקי כי אני דפרתי נאם אדני יהוה :
 לה לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ומשליכי
 אותי אחרי גוף וגם את שאי זפתך ואת הזנותיך :
 36 ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט את
 אהלה ואת אהליבה והנד להן את תועבותיהן : כי
 נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן
 38 אשר ילדו ללי העבירו להם לאכלה : עוד זאת עשו לי
 טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו :
 39 ובשחתם את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי
 מ ביום ההוא לחללו והנהיכה עשו בתוך ביתי : ואף כי
 תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך
 שלוח אליהם והנהיבאו לאשר רחצת פהלת
 41 עיניה וערית עדי : וישבת על מטת כבודי
 ושלחן ערוך לפניך וקטרתי ושמיני שמת עליה :
 42 וקול המון שלו כה ואל אנשים כרב אדם מובאים
 סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת
 43 תפארת על ראשיהן : ואמר לבלה נאפים עת
 44 יונה תזנותיה והיא : ויבוא אליה כבוא אל
 אשה זונה בן באו אל אהלה ואל אהליבת
 מה אשת הזמה : ואנשים צדיקים חמה ושפטו
 אותהם משפט נאפת ומשפט שפכות דם כי
 46 נאפת הנדה ודם בידיהן : כי כה אמר אדני יהוה
 העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזענה ולבוז :
 47 ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בכרבותם בניהם
 48 ובנתיהם יהרגו וכתיהן באש ישרפו : והשבת זמה מן
 הארץ ונופדו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה :
 49 ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלול בנות שאינה וידעתם
 כי

fucali.

verulz. f (sunt hac) adulteria, Jer. 13:27.

סבאים ק' ib. הב רפה. v.42. דגש אחר שורק. v.41.
 פתח בסף. v.46. יזנו ק' ib. עתה ק' ibid. עתה ק' v.43.

כי אני אדני יהוה :

CAP. 23.
XXIV.
Excidium vr.
bis & templi
Hierof. signi-
ficatur i. cella
ardente,

ויהי דבר יהוה אלי בשנה השניעית בחדש העשירי א

בששור לחדש לאמר : בן אדם כתוב לך את שם היום 2

את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלים בעצם

היום הזה ומשל אל בית הפרי משל ואמרת אליהם 3

כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים :

אסף נתחיה אליה כל גתח טוב ירה וכתף מבחר 4

עצמים מלא : מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים ה

מתחיה רתח ונתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה :

לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר 6

אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה

לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל : כי דמה בתוכה 7

היה על ציחיה סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ

לכסות עליו עפר : להעלות המה לנקם נקם נתתי 8

את דמה על ציחיה סלע לבלתי הכסות : לכן 9

כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אגדיל

המדורה : הרבה העצים חרלק האש תתם הבשר

וחרק הפרקה והעצמות יחרו : והעמידה על

נחליה רקה למען תחם וחרה נחשתה ונתכה בתוכה

טמאתה תתם חלאתה : תאנים חלאת ולא תצא 12

ממנה רפת חלאתה באש חלאתה : בטמאתה ומה 13

יען טהרתך ולא טהרת מטמאתך לא טהרתי עוד

עד הניחתי את חמתי בך : אני יהוה דברתי באה 14

ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנהם כדרכיך

ובעלילותיך שפטוף נאם אדני יהוה : ויהי דבר 15

יהוה אלי לאמר : בן אדם הנני לקח מפק את מחמד 16

עיניך במגפה ולא תספר ולא תכבה ולויה תבוי

דמעתי : האנקו דם מתיס אבל לא תעשה פארך 17

כבוש

צצצצצג 3 Sss ss

יהוה רפה 6. v. כתבך 2. v.

f focus

f serve-
fatio-
nes

f focum,
Jef. 30.
33.

f Cant. 5: 1
13.

f mole-
stis

2. motte vro-
tis Propheta,
quam Ingeret
prohibetur.

חבוש עליך ונעליך תשים כרגליך ולא תעטה על-
 18 שפם ולחם אנשים לא תאכל : ואדבר אל-העם
 בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי :
 19 ויאמרו אלי העם הלא תגיד לנו מה-אלה לנו כי אתה
 ב עשה : ואמר אליהם דבר יהוה הוה אלי לאמר :
 21 אמר לי לבית ישראל כה-אמר אדני יהוה הנני מחלל
 את-מקדשי גאון עזכם מחמר עיניכם ומחלל נפשכם
 † indul-
 gentiam
 22 ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב ופלו : ועשיתם
 כאשר עשיתי על-שפם לא תעטו ולחם אנשים לא
 23 תאכלו : ופארכם על-ראשיכם ונעליכם ברגליכם
 לא תספדו ולא תכבו ונמקתם בעונותיכם ונהמתם
 24 איש אל-אחיו : והיה יהוקאל לכם למופת ככל
 אשר-עשה תעשו בבואה וידעתם כי אני אדני יהוה :
 כה ואתה כן-אדם הלוא ביום קחתי מהם את-
 מעזם משוש תפארתם את-מחמד עיניהם ואת-מישא
 26 נפשם בניהם ובנותיהם : ביום ההוא יבוא הפליט
 27 אליך להשמעות אזנים : ביום ההוא יפתח פיך את-
 הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת
 וידעו כי-אני יהוה :

א : והיו דבר יהוה אלי לאמר : כן-אדם שים פניך אל-בני
 3 עמון והנבא עליהם : ואמרת לבני עמון שמעו דבר-
 אדני יהוה כה-אמר אדני יהוה יען אמרד האח אל-
 מקדשי כי-נהל ואל-אדמת ישראל כי נשמה ואל-בית
 4 יהודה כי הלכו בגולה : לכן הנני נתנד לבני-קדם
 למורשה וישבו מירדותיהם בך ונתנו בך משכניהם
 ה הפה יאכלו פרך והמה ישנו חלקך : וגמתי את-רבה
 לנדה גמלים ואת-בני עמון למרפץ צאן וידעתם כי-
 6 אני יהוה : כי כה אמר אדני יהוה יען
 מהאך

יקמן בלא אסף . v.3 . הכר . v.23 .

CAP. כה .
 XXV .
 Viso contra
 gentes Iuda-
 orum cala-
 mitatibus in-
 fultantes, s.
 Ammonitas,

† indul-
gentiam

† ad in-
forma-
tionem

† cubile

מחאה יד ורקעה ברגל ותשמה בכל שאטף בנפש
אל אדמת ישראל: לכן הנני נטיתי את ידי עליך 7
ונתתיך לבג לגוים והכרתיה מן העמים והאבדתיה
מן הארצות אשמידך וידעת כי אני יהוה:

2. Mositas

8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה
ככל הגוים בית יהודה: לכן הנני פתח את כתף 9
מואב מהערים מעריו מקצחו צבי ארץ בית הישיבות
בעל מעון וקרית מרה: לבני קדם על בני עמון
ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוים:
ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה:

11

3. Edomitas

12 כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם
לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם: לכן כה אמר 13
אדני יהוה ונטיתי ידי על אדום והכרתי ממנה אדם
ובחמה ונתתיה חרבה מתימן ודדגה בחרב יפלו:
ונתתי את נקמתי באדם ביד עמי ישראל ועשו באדום 14
כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה:

4. Philistinas

15 כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה טו
וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם: לכן 16
כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים
והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית חוף הים:
ועשיתי בהם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו 17
כי אני יהוה כחתי את נקמתי בהם:

CAP. 27.

1 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד להדש היה א
דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם יען אשר אמרה צר 2
על ירושלים האח נשברה דלתות העמים נכבה
אלי אמלאה החרבה: לכן כה אמר אדני יהוה 3
הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות
הים לגליו: ושחתו חומות צר והרסו מגדליה 4
וסהיתי

XXVI.
Excidium
Tyri horren-
dum.

יחצי המפר י. י. וקרית יטה ק' י. י. לבזק י. 7.

† destraham-
que
† extensio

וסחית עפרה ממנה ונתתי אותה לזחית
ה פלע: משטח הרמים תהיה בתוך הים כי אני
דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבן לגוים:
6 ובנותיה אשר בשדה בחרב תהגנה וידעו כי
אני יהוה:

7 כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר
גבוכדראצר מלך-בבל טעפון מלך מלכים בסוס
8 וברכב ובפרשים וקחל ועסרוב: בנותיך בשדה בחרב
יהרג ונתן עליך דלק ושמד עליך סללה והקים עליך
9 צנרה: ומתי קבלו יתן בהמותיך ומגדלתיך יתן
בחרבותיו: משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול פרש
ונלגל ורכב תרעשנה חומותיך בכואו בשעריך
10 כמבואי עיר מבקעה: בפרסות סוסיו ירמס את כל-
הוצותיך עמד בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד:
11 ושללו חילך ובזו רכלתיך והרסו חומותיך ובתי
חמדתך יתצו ואבניך ועציד ועפרך בתוך מים ישימו:
12 והשבתי המון שיהיך וקול כנוריק לא ישמע עוד:
13 ונתתיך לזחית סלע משטח הרמים תהיה לא תבנה
עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה:

† arietem
suum
† 2. Reg. 15. 10.

טו
כה אמר אדני יהוה לצור הלאי מקול
מפלתך באנג חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים:
16 וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את
מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשוו חרדות: ילפשו
17 על הארץ ישבו וחרדו לרגלים ושקמו עליך: וגשאו
עליך קינה ואמרו לה איה אכרת נושבת מימים העיר
החללה אשר היתה חוקרה בים היא וישבית אשר
18 נתנו חמיתם לכה וישבית: עתה יחרדו האין יום
מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מצאתך:

כי

הל בפתח v. 10. פתח באחת v. 6.

כי כה אמר אדני יהוה בתי 9
אתך עיר נחרבת בערים אשר לא יושבו בה עלות
עליך את תהום וכסוף המים הרבים: והורדתיך את כ
יורדי בור אל-עם עולם והושבתיך בארץ תחתיות
בהרבות מעולם את יורדי בור למען לא תשבי וגמתי
צבי בארץ היים: בלהות אתגך ואיגך ותבקשי ולא 2

תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה: ויהי דבר א
יהוה אלי לאמר: ואתה בן-אדם שא על-צד קינה: 2
ואמרת לצור הישבת על-מבואת ים רכלת העמים 3
אל איסרבים כה אמר אדני יהוה צור את אכרת אני

כלילת יפי: בלב ימים גבוליה בלילה כללו יפיה: ברושים 4
משנר בנו לך את כל לחתים ארו מלבנון לקחו

לעשות תרון עליך: אלונים מבשן עשו משוטף קרשך 6
עשושן בת אשרים מאיי כתיים: שש ברקמה ממצרים 7

היה מפרשך להיות לך לגם תבלת וארמון מאיי
אלישה היה מכסה: ישבי צידון וארוד היו שטים לך 8

הכמה צור היו בך המה חבליך: זקני גבל וחכמיה 9
היו בך מחזיקי ברקך כל אניות הים ומלחיהם היו בך

לערב מערבך: פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי י
מלחמתך מגן וכובע תלו בך המה נתנו הדרך: בני י

ארוד וחילה על חומותיה סביב וגמדים במגדלותיה
היו שלטיהם תלו על חומותיה סביב המה כללו יפיה: 4

תרישית סחרתך מרב כל הון בכסף ברזל בדיל 2
ועופרת נתנו עובדיך: יון תובל ומשך המה רכליך 3

בנפש אדם וכלי נהשת נתנו מערבך: מבית תוגרמה 4
סוסים ופרשים ופרדים נתנו עובדיך: בני דדן רכליך טו

איים רבים סחרם ירך קרנות שן והוכנים השיבו
אשכך: ארם סחרתך מרב מעשיך פנפך ארמון 6

קקקמ קקקמ ורממה

יורבנים ק' v. 15. כתיים ק' v. 6. היושבת ק' v. 3.

CAP. 26. 27.
XXVII
Peccata Tyri,
: falsus, iurati,
infolentia
&c. quibus
ruina debe-
tur.

† perfe-
cerunt,
v. 11.

† remos.

† expan-
sio t.
Job. 36:
29.

† remiges,
v. 26.

† v. 4.

† merca-
tura.
† ebenū
† Pf. 74:
30.

f pyropum. Job. 54: 12.

1 וירקמה ובוץ וראמות וכדבד נתנו בעובונך: יהודה

f fericum, Job. 28: 18.

וארץ ישראל הפה רכליך בחטי מעית ופגג ודבש

1 8

ושמן וצרי נתנו מערבך: דמשק סחרתך ברב מעשיך

f corium.

f nino-ris. Ex. 30: 24.

1 9 מרב כל הון בנין חלבון וצמר צחר: והן ויוז מאוזל

f libertatus.

בעובונך נתנו ברזל עשות קרה וקנה במערבך היה:

2 רהן רכלתך בכגדי הפש לרכבה: ערב וכל נשיאי

קרה הפה סחרי יגד בכרים ואילים ועתורים פס סחרך:

2 2 רכלי שבא ורעמה הפה רכליך בראש כל פשם ובכל-

1 3 אבן יקרה וזהב נתנו עובונך: חרן וקנה וערן רכלי

f cum perfectionibus.

2 4 שבא אשור כלמד רכלתך: הפה רכליך במכללים

בגלומי תבלת ורקמה ובגנוז ברומים פחבלים חבשים

f cum glom-tibus, v. Pf. 139: 16.

כה וארזים במרכלתך: אניות מרשש שרותיך מערבך

f cedrina.

2 6 ותמלאי ותכבדי מאד בלב ימים: כמים רבים הביאוך

f mercatus.

2 7 השמים אתך רוח הקדים שכרך בלב ימים: הונך

f v. 8.

ועובונך מערבך מלחך וחכליך מחונקי ברךך וערבי

מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר פך ובכל קהלך

2 8 אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך: לקול

f suburbana.

2 9 זעקת חבלך ירעשו מגרשות: וירדו מאנזותיהם כל

f renum.

הפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל הארץ יעמדו:

3 1 והשמיעו עליך בקולם ויזעקו מדה ויעלו עפר על-

3 2 ראשיהם באפר ותפלשו: ותקריחו אליך קרהא ותגרו

f in luctu suo.

3 3 שקים וככו אליך במר נפש מספד מר: ונשאו אליך

f excisa.

בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור ברמה בתוך הים:

3 4 בצאת עובונך מימים השבעת עמים רבים ברב הונך

3 5 ומערבך העשרת מלכי ארץ: עת נשברת מימים

לה במעמקי מים מערבך וכל קהלך בתוכך נפלו: כל

ישבי האיים שממו עליך ומלכיהם שיערו שער רעמו

3 6 פנימי: סחרים בעמים שרקו עליך בלהות היית ואינך

עד

v. 19. דגש אחר שורק. ibid. דג' בדגש. v. 31. הן בחורק. v. 32. א' במקום ה'

CAP כח
XXVIII.
Reis Tyr
superbia &
pocna.

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : א
 2 בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר ו אדני יהוה יען גבה
 לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ושכתי בלב ימים
 ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים : הנה 3
 חכם אתה מדנאל כל סתום לא עממוה : בחכמתך 4
 ובתבונתך עשית לה חיל ותעש זהב וכסף
 באוצרותיך : ברב חכמתך ברכלתך חרפית חילך ה
 ויגבה לבך בחילך : לכן כה אמר אדני 6
 יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים : לכן הנני מביא 7
 עליך זרים עריצי גוים והריקו חרכותם עלי יפי
 חכמתך וחללו יפעתה : לשחת יורדוך ומתה 8
 ממותי חלל בלב ימים : האמר תאמר אלהים 9
 אני לפני הרגה ואתה אדם ולא אל ביד מחללק :
 מותי ערלים תמות ביד זרים בי אני דפרתי נאם י
 אדני יהוה : ויהי דבר 1
 יהוה אלי לאמר : בן אדם שא קינה על מלך 1 2
 צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם
 תכנית מלא חכמה וכליל יפי : בעדן גוד אלהים היות 1 3
 כל אבן יקרה מסכתך אדם פטרה ויהלם הרשיש
 שחם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיה 1
 ונלכיה בך ביום הבראך כוננו : את כרוב ממשח 1 4
 הסוכה ונתתיה בחר קדש אלהים היית בתוך אבני
 אש התחלכת : תמים אתה ברכיה מיום הבראך עד טו
 נמצא עולתה בך : ברב רכלתך מלו תוכך חמס 1 6
 ותחנא ואחללק מהר אלהים ואבדך כרוב הסוכה
 מתוך אבני אש : גבה לבך ביפיה שחת חכמתך על 1 7
 יפעתה על ארץ השלכתיה לפני מלכים נתתיה
 לראוה בך : מרב עוניה בעול רכלתך חללת 1 8

† pul-
chritu-
dinem.

† Jer. 16:
4.

† morti-
bus, Jel.
53: 2.

† splendorem
c. v. 17.

† demensum,
43: 10.

† tegu-
mentum
c.

† smaragdus,
v. Ex. 28: 17.

† expan-
sio (m. l.
gnifica)

† fistularum

† v. 7.

קסקק ב Titit 2 מקדשיד

מקדשך ואוציא אש מתוכך היא אכלתה ואתנה
9 לאפר על הארץ לעיני כל הארץ: כל יודעיה בעמים
שממו עליה בלהות היית ואינה עד עולם:

כ ויהי דבר יהוה אלי לאמר:

Tzidonis fa-
ta eadem.

בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה: ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו

23 כי אני יהוה בעשותי כה שפטים ונקדשתי כה:
ושלחתי כה דבר ודם בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה

Israëli libera-
tio & salus
promissa.

24 בחרב עליה מסביב וידעי כי אני יהוה: ולא יהיה עוד
לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם

f. 6.

השואטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה:

כח כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן
העמים אשר נפצו כס ונקדשתי כס לעיני הגוים וישבו

26 על אדמתם אשר נתתי לעבדי לעקב: וישבו עליה
לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי

שפטים בכל השואטים אתם מסביבתם וידעו כי אני
יהוה אלהיהם:

CAP כט
XXIX.
Regi Ægypti
clades prædi-
cta, a Cyre-
næis & Chal-
dæis infe-
renda.

א בשנה העשרית בעשירי בשנים עשר לחדש היה דבר-
2 יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך על פרעה מלך

3 מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה: דבר ואמרת
כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים

התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי
4 ואני עשיתיני: ונתתי חיים בלתייה והדבקתי דגת-

5 יאריה בקשקשתיה והעליתיה מתוך יאריה ואת כל-

ה דגת יאריה בקשקשתיה תדבק: ונטשתיה חמד פרה

אזותה ואת כל דגת יאריה על פני השדה תפול לא

תאסף ולא תסבון לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך
6 לאכלה: וידעו כל יושבי מצרים כי אני יהוה יען היותם
משענת

חיים ק' 4. הפטרת וארא 25.

משענת קנה לבית ישראל: בתפושם בך בכפף תרוץ 7
 ובקעת להם כל-כתף ובהשענם עליך תשבר
 והעמדת להם כל-מתנים: לכן כה 8
 אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתתי ממך
 אדם ובהמה: והיתה ארץ מצרים לשממה וחרפה 9
 וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי לכן הנני י
 אליך ואל-יארך ונתתי את-ארץ מצרים לחרבות
 חרב שממה ממגדל סוגה ועד-גבול כוש: לא תעבר 11
 בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר-בה ולא תשב
 ארבעים שנה: ונתתי את-ארץ מצרים שממה בתוך 12
 ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיו
 שממה ארבעים שנה והפצתי את-מצרים בגוים
 וזריתם בארצות: כי כה אמר אדני יהוה 13
 מקץ ארבעים שנה אקבץ את-מצרים מן-העמים
 אשר-נפצו שמה: ושבתל את-שבות מצרים והשבתתי 14
 אתם ארץ פתרום על-ארץ מקורתם והיו שם ממלכה טו
 שפלה: מן-הממלכות תהיה שפלה ולא-תתנשא
 עוד על-הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים: ולא 16
 יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם
 אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: ויהי 17
 בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר-
 יהוה אלי לאמר: בן-אדם נבוכדראצר מלך-בבל 18
 העביר את-חילו עבדה גדלה אל-צר בלראש מקרה
 וכל-כתף מרוטה ושקר לא-היה לו ולחילו מצר על-
 העבדה אשר-עבד עליה: לכן כה אמר 19
 אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך-בבל את-ארץ
 מצרים ונשא המנה ושלל שללה וכוזו בזה והיתה שקר
 לחלו: פעלתו אשר-עבד בה נתתי לו את-ארץ כ

ex qua tamox
post 40 annos
refurget.

Vaticinier-
secutio pie
Nebucad-
zar.

קקקקג Ttt tt 3 מצרים

בכף ק' 7.

cornu Israel
f. Messias pro-
missus.

2 I מצרים אשר עשו לי נאם ארני יהור: ביום ההוא
אצמיח קרן לבית ישראל ולק אתן פתחון פה פתוכם
וגרעו כי אני יהור: o

f 16:69.

CAP LXXX.
Dei contra
Egyptum &
federatos iu-
diciu fina-
le.

2 א ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא ואמרת לה

then

3 אמר ארני יהוה הלילו זה ליום: כי קרוב יום וקרוב

4 יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה: ובאה חרב במצרים

והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו

המונה ונהרסו יסדותיה: פוש ופוש ולוד וכל הערב

6 וכוב וכני ארץ הברית אתם פחרב יפלו: כה

אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים ויהר גאון עזה ממגדל

7 סונה פחרב יפלו כה נאם ארני יהוה: ונשמו בתוך

ארצות נשמות ועליו בתוך ערים נחרבות תהיינה:

8 וירעו כי אני יהוה פתתי אש במצרים ונשברו כל

9 עזריה: ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בעים להחריד

את כוש בטת והיתה חלחלה בהם כיום מצרים כי

י הנה באה: כה אמר ארני יהוה והשפתי

11 את המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך בבל: הוא

ועפו אתו עריצי גוים מובאים לשחרת הארץ והריקו

12 חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל: ונתתי

יאים חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשפתי

13 ארץ ומלאה ביד רעים אני יהוה דברתי: כה

אמר ארני יהוה והאבדתי גלולים והשפתי אלילים

מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה

14 בארץ מצרים: והשפתי את פתרים ונתתי אש בצען

טו ועשיתי שפטים בנא: ושפכתי חמתי על סין מעוז

16 מצרים והכרתי את המון נא: ונתתי אש במצרים הול

17 תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם: בחורי און

18 ופי בסת פחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: ובהחפנתם

חשך

תחול ק' 16. v. עד כאן הפטרת וארא 2. v.

פתח בסף 17. v.

אישך היום בשברי שם את מטות מצרים ונשבת פה
באון עזה היא ענן יכסנה ובנותיה בשבי תלכנה:

19 ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה:

ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה לחדש היה כ

21 דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם את זרוע פרעה מלך

מצרים שברתי והנדה לא חבשה לתת רפאות לשום

חמול לחבשה לחזקה לתפש בהרב:

† fasci- 2 2
am. v. 16:
4.

כה אמר: אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים

ושברתי את זרעתי את החזקה ואת הנשברת

23 והפלת את החרב מידו: והפיצתי את מצרים בגוים

24 וזרתי בארצות: וחזקתי את זרעות מלך בכל ונתתי

† ut in-
gemi-
sca; Job.
24: 12.

את חרבי בידו ושברתי את זרעות פרעה ונאק נאקות

חלל לפניו: והחזקתי את זרעות מלך בכל וזרעות כה

פרעה תפלגה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד

26 מלך בכל ונטה אותה אל ארץ מצרים: והפיצתי

את מצרים בגוים וזרתי אותם בארצות וידעו כי אני

יהוה

ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה א

2 דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם אל פרעה מלך

3 מצרים ואל המנו אל מי דמית בגדלך: הנה אשור

ארו בלבנון יפה ענה וחורש מצל וגבה קומה ובין

4 עבתים היתה צמרתי: מים גדלוהו תהום רממתהו

את נהרתיה חלף סביבת מטעה ואת תעלתיה

שלחה אל כל עצי השדה: על כן גבהא קמתו מכל ה

frami c.

עצי השדה והרבינה פרעפתו ותארכנה פארתי

† in ra-
mice-
jus, v. 8.

6 ממים רבים בשלחו: בסעפתיו כננו כל עוף השמים

ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל

7 גוים רבים: ויהי בגדלו בארץ דליותיו כיהיה שרשו

אל

CAP. LA.
XXXI.
Idem confir-
matur & illu-
stratur simili-
tudine cedi
erecta sed
dejecta.

סרעפתיו ק. ibid. א במקום ה. v. 5. הל רפה. v. 4.

8 אֶל־מִים רַבִּים: אַרְזִים לֹא־עֲמָמוּ בְּגַן־אֱלֹהִים בְּרוּשִׁים

f v. 6.
1 Gen.
304 37.

לֹא דָמוּ אֶל־סַעֲפֹתָיו וְעֲרַמְנִים לֹא־הָיוּ כְּפִרְאֲתָיו כְּלֹא־

9 עֵץ בְּגַן־אֱלֹהִים לֹא־דָמָה אֵלָיו בְּיָפוֹ: יָפָה עֲשִׂיתָיו בְּרֹב

דְּלִיּוֹתָיו וַיִּמְנָאֵהוּ כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן אִשָּׁה בְּגַן־הָאֱלֹהִים:

י לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְעַן אֲשֶׁר נִבְחַתְתָּ בְּקוֹמָה

I I Fad in-
ter. v. 14.

11 וַיִּתֵּן צִמְרָתוֹ אֶל־בֵּין עֲבוֹתַיִם וְרָס לִבְבוֹ בְּנִבְחָהּ: וְאִתְּנָהוּ

12 בְּיַד אֱלֹהִים עֲשׂוֹ יַעֲשֶׂה לוֹ בְּרִשְׁעוֹ גְּרִשְׁתִּיהוּ: וַיִּכְרַתְהוּ

זָרִים עֲרִיצֵי גוֹיִם וַיִּטְשׂוּהוּ אֶל־הַחַרְסִים וּבְכָל־גְּאוֹת נִפְלוּ

דְּלִיּוֹתָיו וַתִּשְׁבַּרְנָה פְּרִאֲתָיו בְּכָל־אֲפִיקֵי הָאָרֶץ וַיִּרְדּוּ

13 מִצֵּלוֹ כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ וַיִּטְשׂוּהוּ: עַל־מַפְלְתוֹ יִשְׁבְּנוּ כָּל־

14 עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֵל־פְּרִאֲתָיו הָיוּ כָּל חַיֵּי הַיָּבֵשׁ: לְמַעַן

אֲשֶׁר לֹא־יִגְבְּהוּ בְּקוֹמָתָם כָּל־עֲצֵי־מִים וְלֹא־יִתְּנוּ אֶת־

f v. 20.

צִמְרָתָם אֶל־בֵּין עֲבוֹתַיִם וְלֹא־יַעֲמְדוּ אֵלֵיהֶם בְּנִבְחָם כָּל־

שְׁתֵּי מַיִם כִּי כֻלָּם נִתְּנוּ לַמָּוֶת אֶל־אָרֶץ מַחְתִּית בְּתוֹךְ

10 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם רִדְתּוֹ שְׁאֵלָה הֵאֱבִלְתִּי כַּסְתִּי עָלָיו אֶת־תְּהוֹם

וְאִמְנַע נְהוֹרֹתֶיהָ וַיִּכְלְאוּ מַיִם רַבִּים וְאֶקְרַר עָלָיו לִבְנוֹן

I 6: lan-
guage.

וְכָל־עֲצֵי הַיָּבֵשׁ עָלָיו עֲלֶפָה: מִקּוֹל מַפְלְתוֹ הִרְעִשְׁתִּי

גוֹיִם בְּהוֹרְדֵי אֲתוֹ שְׁאֵלָה אֶת־יְהוֹרְדֵי בּוֹר וַיִּנְחַמוּ בְּאָרֶץ

מַחְתִּית כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן מִבְּחַר וְטוֹב לִבְנוֹן כָּל־שְׁתֵּי מַיִם:

17 גַּם־הֵם יָרְדוּ שְׁאֵלָה אֶל־חִלְלֵי־חֶרֶב וּזְרָעוֹ יִשְׁבוּ

18 בְּצֵלוֹ בְּתוֹךְ גוֹיִם: אֶל־מִי דְמִית כְּכֹהֵד בְּכִכּוֹד וּבְגִדְל

כְּעֲצֵי־עֵדֶן וְהוֹרְדֵת אֶת־עֲצֵי־עֵדֶן אֶל־אָרֶץ מַחְתִּית בְּתוֹךְ

עַרְלִים תִּשְׁכַּב אֶת־חִלְלֵי־חֶרֶב הוּא פְּרַעַה וְכָל־הַמּוֹנֵה

א נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה: וַיְהִי בְּשֵׁתִי עֲשֶׂרָה שָׁנָה

בְּשָׁנֵי־עֶשֶׂר הָרִשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֵלַי

2 לֵאמֹר: בְּדָאֵם שָׂא קִינָה עַל־פְּרַעַה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם

וְאִמְרַת אֵלָיו כְּפִיר גוֹיִם נִדְמִית וְאַתָּה כְּתַנִּים בְּנִימִים

וְתַנְח

CAP. LB.
XXXII.
Lamentabile
carmen super
excidio Aegy-
pti.

¶ eurbam
12, v. 13.

ותגח בנהרתיך ותדלח מים בגליתך ותרפס נהרתם:

3 כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את דשתי

4 בקהל עמים רבים והעלוך בחרמי: ונטשתך בארץ

על פני השדה אטילך והשפנתי עליך כל עוף השמים

והשבעתי ממך חית כל הארץ: ונתתי את בשרך על

¶ altitud.
do.

6 ההרים ומלאתי הגאיות רמותך: והשקיתי ארץ צפתך

7 מדמה אל ההרים ואפקים ימלאון ממך: וכסיתי

8 בכבוותך שמים והקררתי את לכבויהם שמש בענן

9 אכסנו וירח לא יאיר אורו: כל מאורי אור בשמים

10 אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצה נאם אדני יהוה:

11 והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על

12 ארצות אשר לא ידעתם: והשמותי עליך עמים רבים

13 ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם

14 וחררו לרגעים איש לגפשו ביום מפלתך:

15 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בכל תבואה:

16 בחרבות גבורים אפיל המונה עריצי גוים כלם ושדדו

17 את גאון מצרים ונשמד כל המונה: והאכרתי את

¶ v. 20.

18 כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם

19 עוד ופרפסות בהמה לא תדלחם: אז אשקיע מימיהם

20 ונהרותם כישמן אולך נאם אדני יהוה: בתתי את

21 ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בתכותי

22 את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה: קינה היא

23 וקוננה בגוים תקוננה אותה על מצרים

24 ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני

יהוה:

25 ויתי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר להרש היה דבר

26 יהוה אלי לאמר: בן אדם נחה על חמון מצרים

27 והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתיות

רררר Uuuuu את

quo eladis
focit, Assyria
Persa &c. vbi
& Pharao-
nem excep-
ti hat.

CAP. 32.
LXXXIII.
LXXXIII.
LXXXIII.

ויהי חמון מצרים ויהוה יורה על חמון מצרים

19 את יורדי בור: ממי נעמתי רדה והשכבה את ערלים:
 כ בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל-
 21 המוניה: ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עוריו
 22 ירדו שכבו הערלים חללי חרב: שם אשור וכל קהלה
 23 סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב: אשר
 נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה
 כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתיית בארץ
 24 חיים: שם עלם וכל המונה סביבות קברתה כלם
 חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ
 תחתיות אשר נתנו חתייתם בארץ חיים וישאו כלמתם
 בה את יורדי בור: בתוך חללים נתנו משכב לה בכל-
 המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי חרב
 כי נתן חתייתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-
 6 יורדי בור בתוך חללים נתן: שם משך תבל וכל המונה
 סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו
 7 חתייתם בארץ חיים: ולא ישכבו את גבורים נפלים
 מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויתנו את-
 חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונותם על עצמתם כי
 8 חתיית גבורים בארץ חיים: ואתה בתוך ערלים השכר
 9 ותשכב את חללי חרב: שפחה אדום מלכיה וכל-
 נשיאיה אשר נתנו בגבורתם את חללי חרב הפיה
 ל את ערלים ישכבו ואת יורדי בור: שמה נסיכי צפון
 כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתייתם
 מגבורתם בוששים וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו
 31 כלמתם את יורדי בור: אותם יראה פרעה ונתם על-
 כל המונה חללי חרב פרעה וכל חלו נאם אדני
 32 יהוה: כי נתתי את חתייתו בארץ חיים והשכב בתוך
 ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה נאם
 אדני

יחתיית ק' v. 32. הג' רפה v. 30. הר' בפתח. y. 28.

אֲדַנִּי יְהוָה:

CAP. 33.
XXXIII.
Deus vatem,
tanquam vi-
gilem, reuo-
care popu-
lum iuber ad
penitent. ve-
ram ac con-
stantem.

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בְּנֹאדָם דָּבַר אֶל-בְּנֵי עַמֶּךָ א
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אַרְצָן כִּי-אָבִיא עֲלֵיהֶם חֶרֶב וְלָקַחְתָּ עִם-
 הָאָרֶץ אִישׁ אֶחָד מִקְצֵיהֶם וְנָתַנּוּ אֹתוֹ לָהֶם לְצַפָּה:
 וְרָאָה אֶת-הַחֶרֶב בָּאָה עַל-הָאָרֶץ וְתָקַע בְּשׁוֹפָר וַהֲוִיר
 אֶת-הָעַם: וְשָׁמַע הַשְּׁמַע אֶת-קוֹל הַשׁוֹפָר וְלֹא נִזְהָר
 וְתָבֹא חֶרֶב וְתִמְחַחְתּוּ דָמוֹ בְּרֹאשׁוֹ יְהִי: אֶת קוֹל הַ-
 הַשׁוֹפָר שָׁמַע וְלֹא נִזְהָר דָּמוֹ כִּי יְהִי וְהוּא נִזְהָר נִפְשׁוֹ
 מִלָּט: וְהִצַּפָּה כִּי-יִרְאָה אֶת-הַחֶרֶב בָּאָה וְלֹא-תָקַע
 בְּשׁוֹפָר וְהָעַם לֹא-נִזְהָר וְתָבֹא חֶרֶב וְתִפַּח מֵהֶם נֶפֶשׁ
 הוּא בְּעֵינָיו נִלְקַח וְדָמוֹ מִיַּד-הִצַּפָּה אֲדַרְשׁ:

*Verf. 7. 8. 9. vid. sup. Cap.
III. vers. 17. 18. 19.*

וְאָתָּה בְּנֹאדָם צַפָּה נִתְתִּיק לְבֵית יִשְׂרָאֵל
 וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דָבָר וְהוֹדַרְתָּ אֹתָם מִפִּי: בְּאָמְרֵי לְרָשָׁע
 רָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא דִבַּרְתָּ לְהוֹדִיר רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ הוּא
 רָשָׁע בְּעֵינָיו יָמוּת וְדָמוֹ מִיַּד אֲבִקֶשׁ: וְאָתָּה כִּי-הוֹדַרְתָּ
 רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ לָשׁוּב מִפְּנֵה וְלֹא-שָׁב מִדְּרָכּוֹ הוּא בְּעֵינָיו
 יָמוּת וְאָתָּה נִפְשָׁךְ הִצַּלְתָּ: וְאָתָּה בְּנֹאדָם
 אָמַר אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּן אֲמַרְתֶּם לֵאמֹר כִּי-פָשַׁעְנוּ

*Il sic ad eos: Nunc ego, dixit
 Dominus Dominus, dolo mortem
 peccatoris, et non vivens
 dicit Dominus, si voluerit in morte
 ipsius, quod vivo in avertendo
 de impium a via sua, et vivat.
 Constantinensi, conveglentini a vis, veltis
 malis; cui etiam moriamini domo Israel!*

וְחַטֵּאתֵינוּ עָלֵינוּ וְכִם אֲנַחְנוּ נִמְקִים וְאִךְ נִחִיה: אָמַר
 אֲלֵיהֶם חֵי-אֲנִי וְאֲנִי יְהוָה אֶם-אֲחַפֵּץ בְּמוֹת
 הַרְשָׁעִים כִּי אֶם-בְּשׁוּב רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ וְחִיָּה שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי
 מִדְּרָכֵיכֶם הֲרַעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְאָתָּה בְּנֹאדָם אָמַר אֶל-בְּנֵי עַמֶּךָ צַדִּיקִת
 חֲצִדִּיק לֹא תִצְלִנּוּ בַיּוֹם פָּשַׁע וְרָשָׁעַת הַרְשָׁע לֹא-
 יִכְשַׁל כֹּה בַיּוֹם שׁוֹבֵי מִרְשָׁעוֹ וְצַדִּיק לֹא יוֹכַל לְחַיּוֹת בָּהּ
 בַּיּוֹם חֲטָאתוֹ: בְּאָמְרֵי לְצַדִּיק חִיָּה יְהִי וְהוּא-כָטָח
 עַל-צַדִּיקְתּוֹ וַעֲשָׂה עוֹל כַּל-צַדִּיקְתּוֹ לֹא תִזְכָּר וּבְעוֹלוֹ
 אֲשֶׁר-עָשָׂה בּוֹ יָמוּת: וּבְאָמְרֵי לְרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְשָׁב
 מִחַטָּאתוֹ

ד ר ר ר ר ב 2 Uuuuu

צדקותיו ק' 13. פתח בטח 9. קמץ בזק 6.

טו מחטאתו ועשה משפט וצדקה: הכל ישוב רשע גזלה
 ישלם בחקות החיים חלך לבלתי עשות עול חיו יחיה
 16 לא ימות: כל חטאתו אשר חמא לא תזכרנה לו
 17 משפט וצדקה עשה חיו יחיה: ואמרו בני עמך לא יתכן
 18 דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: בשוב צדיק מצדקתו
 19 ועשה עול ומת בהם: ובשוב רשע מרשעתו ועשה
 כ משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: ואמרתם לא יתכן
 דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית
 ישראל:

21 ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחודש
 לגלותינו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתרה
 22 העיר: ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט
 ויפתח את פי עד בא אלי בבקר ויפתח פי ולא
 23 נאלמתי עוד: ויהי דבר יהוה אלי לאמר:
 24 בן אדם ישבי בהרבות האלה על אדמת ישראל
 אמרים לאמר אחר היה אברהם ויירש את הארץ
 כה ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: לכן
 אמר אלהם כה אמר ואדני יהוה על הדם תאכלו
 ועינכם תשא אל גלוליתם ודם תשפכו והארץ
 26 תירשו: עמדתם על הרבים עשיתן תועבה ואבט את
 27 אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: כה תאמר אלהם
 כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אשר בהרבות
 כחרב יפלו ואשר על פני השדה לחיה נמתו לאכלו
 28 ואשר במצודות ובמערות בדבר ימותו: ונתתי את
 הארץ שממה ומשמה ונשברת גאון ענה ושמו הרי
 29 ישראל מאין עברה וידע בני אני יהוה בתתי את הארץ
 שממה ומשמה על כליהו עבתם אשר עשו:
 30 ואתה בן אדם בני עמך הנדברים כך
 אצל

חטאתיו ק' 16.

Nuncio de
 capta Hierof.
 accepto, hy-
 pocrija &
 praesumptuosis
 penas nun-
 ciat.

qui colliget oves dispersas, pacet & saluabit.

ביום היותו בתוך צאנו נפך שות בן אבקר את צאני
 והעלתי אתהם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום
 13 ענן וערפל : והוצאתים מן העמים וקבצתיים מן
 הארצות והביאתים אל ארמתיים ורעיתים אל החי
 14 ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ במרעה טוב
 ארעה אותם ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם
 תרפצנה בנה טוב ומרעה שמן תרענה אל החי
 ישראל : אני ארעה צאנו ואני ארמץם ואני יהיה
 את האמת אבקשן ואת הנדחת אשוב ולנשבות
 אחבשן ואת החולה אחזקן ואת השמנה ואת
 החזקה אשמדן ארעה במשפט : ואתנה צאני כה אמר
 ארני יהיה הנני שפט בין ששה לששה לאילים ולעתודים :
 18 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ותור מרעכם תרמסו
 כרגליכם ומשקעמים תשתו ואת הנוחרים ברגליכם
 19 תרפשו : וצאני מרמס רגליכם תרענה ומרפש רגליכם
 תשתינה : לכן כה אמר ארני יהיה אליהם
 21 הנני אני ושפטתי בין ששה כרלה ובין ששה רזה : לען כצד
 ובכתף תהדפו ובקרניכם תגנחו כל הנחלות עו
 22 אשר הפיצתם אותנה אל החוצה : והושעתו לצאני
 ולא תהיינה עוד לבן ושפטתי בין ששה לששה :
 23 והקמתי עליהם רעה אחר רעה ואתה את
 עבדי דויד הוא ירעה אתם והוא יהיה לתו לרעה :
 24 ואני יהיה אחיה להם לאלהים ועבדי הנה נשיא
 כה בתוכם אני יהיה דפחתי : וכבתי להם בריות שלום
 והשכתי היה רעה מן הארץ וישבו במהכל לבטח
 26 וישנו ביעורים : ונתתי אותם וסביבות ובעתי ברכה
 27 והורדתי הנשים בעתו נשמי ברכה יהיו : ונתן עין
 השדה את פרו והארץ תמן יכולה והיו על ארמתיים
 לפטח

in die effecum in medio pecu
dispersi dispersos, sic requi
ram pedes meum.

25 *Et quia iam dicitur nec est
scriptura faciam eas, dicit
26 *Et si librum requiram, et quod
nihilum requiram, sed contracta
alligabo ab languibus popora
bo: et pro quo est deus disper
27 *Et dabo pacem illud in iudicio***

† sedi
mentū
† turbatū
† flagin
tum
† Num.
23: 20.
† foras

23 *Et si librum requiram, et quod
nihilum requiram, sed contracta
alligabo ab languibus popora
bo: et pro quo est deus disper
27 *Et dabo pacem illud in iudicio**

ביערים ק' 25. פתח באתנה 22. 7.

לבטח וידעו כי אני יהוה בשברתי את מטות עלם
 והעלתים מיד העבדים בהם: ולא יהיו עוד בן לגוים 28
 וחית הארץ לא תאכלם וישבו לבטח ואין מהריר:
 והקמתי להם מסע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב 29
 בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים: וידעו כי אני ל
 יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני
 יהוה: ואתן צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם 30
 נאם אדני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי א
 לאמר: בן אדם שים פגיה על הר שעיר והנבא עליו: 31
 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שעיר 32
 ונתתי ידך עליה ונתתיך שממה ומשמה: עליה הרבה 33
 אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה: 34
 לעוהיות לה איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי ה
 הרב בעת אידם בעת עון קץ: לבן חי אני נאם אדני 35
 יהוה כי לרם אעשה ורם יהרפה אם לא דם שנאת
 ודם דרפה: ונתתי ארנה הר שעיר לשממה ושטמה 36
 והכרתי ממנו עבר ושב: ומלאתי את הריו חלליו 37
 גבעותיה וגיאותיה וכל אפיקיה חללי חרב יפלו בהם:
 שממורת עולם אתנה ועדיה לא תישבנה וידעם כי 38
 אני יהוה: יען אמרה את שני הגוים ואת שתי
 הארצות לי תהיינה וירשנה ויהוה שם הנה: לבן חי אני 39
 נאם אדני יהוה ועשיתי כאפק ובקנאתך אשר עשיתה
 משנאתך בם ונדעתי בם כאשר אשפטה: וידעת כי 40
 אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על
 הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה: ומגדילו 41
 עלי בפיקם והעמתם עלי דבריכם אני שמעתי: 42
 כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ 43
 שממה אעשה לה: כשמחתה לנחלת בית ישראל 44
 על

CAP. 34.
 XXXV.
 Vastitas &
 defolatio
 Edomit: cum
 regno denuncia-
 tiatur.

שמו ק' י.12. חשבנה ק' י.פ.

על אשר שממה בן אעשה לך שממה תהיה הח
 שער וכל אדם בלה וידעו כי אני יהוה :
 א ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל
 ב ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה : כה אמר אדני
 ג יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם
 ד למורשה היתה לנו : לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני
 ה יהוה יען בלען שמות ושאה אתכם מסביב להיותכם
 ו מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת
 ז עם : לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר
 ח אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולהרבות
 ט השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבז וללעג
 י לשארית הגוים אשר מסביב : לכן כה אמר אדני
 יא יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארות הגוים
 יב ועל אדם כלא אשר נתנו את ארצו להם למורשה
 יג בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבז :
 יד לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות
 טו לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי
 טז ובחמתי דברתי יען כלפת גוים נשאתם : לכן
 יז כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים
 יח אשר לכם מסביב הפה כלפתם ישאו : ואתם הרי
 יט ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי
 כ קרבו לבוא : כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם
 כא ונורעתם : והרבתי עליכם אדם כל בית ישראל
 כב ונושבו הערים והחרבות תבנינה : והרבתי
 כג עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי אתכם
 כד בקדמותיכם והטבתי מראשיתיכם וידעתם כי אני
 כה יהוה : והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוק
 כז והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם :

CAP. לו.
 XXXVI.
 Restitutio
 Israelitis per
 Christum
 promissa,

†† pro-
 precea
 quod.

† expul-
 sionem,
 e.

† framum
 v.

† pre
 initis

כה
 י. 5. ibid. פתח בסף. כצל

9 והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הרגן
 ל והרביתי אהו ולא אתן עליכם רעב: והרביתי את פרי
 העץ ותנובת השדה למען אשר לאתקו עוד הרפת
 31 רעב בגוים: וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם
 אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל
 32 תועבתיכם: לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה
 33 יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל: כה
 אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם
 34 והושבתי את הערים ונבנו החרבות: והארץ הנשמה
 תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר:
 לה ואמרו הארץ הללו הנשמה היתה כגן עדן והערים
 36 החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו: וידעו
 הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי
 הנהרסות נטעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי:
 37 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש
 לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם:
 38 כצאן קדשים כצאן ירושלים כמועדיה בן תחיינה
 הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני
 יהוה:

א היתה עלי יד יהוה ויוציאני ברוב יהוה ויניחני בתוך
 2 הבקעה והיא מלאה עצמות: והעבירני עליהם סביב
 סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשור
 3 מאד: ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות אלה
 4 ואמר אדני יהוה אתה ידעת: ויאמר אלי הנבא על
 העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות הובשות
 ה שמעו דברי יהוה: כה אמר
 אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם
 6 רוח וחיים: ונתתי עליכם גידים והעליתי עליכם
 בשר

עד כאן הפטרת פרה לספרדים v. 36 הר בצרי v. 35
 הפטרת לשבת וחול המועד של פסח והספרדים v. 37
 עכ לאשכנזים ib. הר בצרי v. 38 מתחילין היתה עלי

CAP. לו
 XXXVII.
 Gloriosa re-
 titutio popu-
 li adumbrata
 s. typo resur-
 rectionis
 mortuorum:

7 obdu-
cau, v. 8.

7 v. 6.

בְּשֵׁר וּקְרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר וְנָתַתִּי בְכֶם רוּחַ וַחַיִּיתֶם
וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה: וּנְבִאתִי כְּאִשֶׁר צִוִּיתִי וַיְהִי קוֹל 7
כַּהֲנֵבְאִי וַהֲנִהֲרַעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עִצְמֵי אֶל-
עֲצָמוֹ: וּרְאִיתִי וַהֲנִהֲרַעַשׁ עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבִשֶׁר עָלֶיהָ 8
וַיִּקְרָם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם:
וַיֹּאמֶר אֵלַי הַנְּבִא אֶל-הַרוּחַ הַנְּבִא כִן-אֲדַם וְאָמַרְתָּ 9
אֶל-הַרוּחַ כֹּה אָמַר יְהוָה אֲדַנִּי יְהוָה מֵאַרְבַּע רוּחֹת
בָּאֵי הַרוּחַ וּפְתִי בַהֲרוּגִים הָאֵלֶּה וַיְחַיּוּ: וַהֲנִבֵּאתִי 1
כְּאִשֶׁר צִוִּיתִי וַתְּכִיבֵם בְּכֶם הַרוּחַ וַיְחַיּוּ וַיַּעֲמְדוּ עַל-רַגְלֵיהֶם
חֵל גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרֵאשִׁים הַעֲצָמוֹת 11
הָאֵלֶּה כֹּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הֵנָּה אֲמַרְיִם יִבְשׁוּ
עֲצָמוֹתֵינוּ וְאִכְרָה תִקְוַתְנוּ נִגְזַרְנוּ לָנוּ: לִבְן הַנְּבִא 12
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הֲנִהֲרַעַשׁ אֲנִי פָתַח
אֶת-קְבֻרוֹתֵיכֶם / וַהֲעֵלִיתִי אֶתְכֶם מִקְבֻרוֹתֵיכֶם / עִמִּי
וַהֲבֵאתִי אֶתְכֶם אֶל-אֲדֹמַת יִשְׂרָאֵל: וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי 13
יְהוָה / בִּפְתָתִי אֶת-קְבֻרוֹתֵיכֶם / וּבַהֲעֵלֹתִי אֶתְכֶם
מִקְבֻרוֹתֵיכֶם עִמִּי: וְנָתַתִּי רוּחִי בְכֶם / וַהֲנַחְתִּי 14
אֶתְכֶם עַל-אֲדֹמַתְכֶם / וַיִּדְעֶתֶם / כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי
וַעֲשִׂיתִי / נְאֻם-יְהוָה: 15

12. sic, ego apert- 12
ens sepulchra vestra, et
auert ad ea faciam vos sepul-
chris vestris, ut pale mi-
neris faciam vos in terra
Israel.
13. et cognoscatis me esse De- 13
um: aperiente tibi septem
chra vestra, et deducant vos e
sepulchris vestris, ut pale mi-
neris, et iurabis: et iurabis
vobis, et iurabis: et iurabis
faciam vos supra hu-
mam vestram, et iurabis: et
ego Deo locutus sum, et feci, et dixit Deo.

1. baculum
duorum lo-
sepht & Iuda
nomibus
in scripturam.

CAT. 17
XXXVII
Quibus re-
finitio popu-
li admodum
a typo redit-
reliquis
mutatum:

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה בֶן-אָדָם קַח-לָךְ עֵץ 16
אֶחָד וּכְתוֹב עָלָיו לַיהוָה וּלְבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ וּלְקַח עֵץ
אֶחָד וּכְתַב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵין אַפְרַיִם וְכֹל-בֵּית יִשְׂרָאֵל
חֲבֵרוֹ: וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל-אֶחָד לָךְ לְעֵץ אֶחָד וַהֲיִו 17
לְאֶחָדִים בְּיָדְךָ: וּכְאִשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי עַמֶּךָ לֵאמֹר 18
חֲלוּא-תִגִּיד לָנוּ מַה אֱלֹה לָךְ: דַּבֵּר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר 19
אֲדַנִּי יְהוָה הֵנָּה אֲנִי לִקַּח אֶת-עֵין יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד אַפְרַיִם
וּשְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת-עֵין יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם לְעֵץ אֶחָד וַהֲיִו אֶחָד בְּיָדֵי: וַהֲיִו הָעֵצִים אֲשֶׁר כ
ש ש ש ש ש 2 Xxxxx תכתב

הפסרת ויגש 15 עכהפסרת חול המועד של פסח 14
חבריו ק 19. חבריו ק 16. ibid. חבריו ק 16.

21 תכתב עליהם בידך לעיניהם: ודבר אליהם כה אמר
 אדני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים
 אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם
 22 אל אדמתם: ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ בהרי
 ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד
 23 לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: ולא
 יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם
 והושעתי אותם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם
 וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אחיה להם לאלהים:
 24 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם /
 כה ובמשפטי לכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: וישבו על-
 הארץ אשר נתתי לעבדי לעקב אשר ישבו בה
 אבותיכם וישבו עליה תמה ובניהם ובני בניהם עד-
 26 עולם ודוד עבדי נשאלהם לעולם: וכרתי להם ברית
 שלום ברית עולם והיה אותם ונמתים והרביתי
 27 אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: והיה משכני
 עליהם והייתי להם לאלהים והפדו יהיו לי לעם:
 28 וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות
 מקדשי בתוכם לעולם: 0

*Chabrias accepit David rex
 eius super eos sicut pater suus
 et cum omnibus illis, sicut in iudicio
 meli' ambulabit, ac habitabit
 obsequant' orientes ea.
 עבד
 ה' י' פולס, u. m. 1797 pass.
 24 a 27 a 27 a 27 a 27 a
 mag. c. Imper. in Kol.
 24 a 27 a 27 a 27 a 27 a*

CAP. לח
 XXXVIII.
 Certamina
 populi sancti
 cum Gog &
 Magog.

א 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן-אדם שים פניך
 אל-גוג ארץ המגוג נשיא ראש משה ותובל
 3 והבא עליו: ואמרת בה אמר אדני יהוה הנני אליך
 4 גוג נשיא ראש משה ותובל: ושובבתיך ונתתי חיים
 בלחייך והוצאתי אותך ואת כל-חילך סוסים ופרשים
 לבשי מללול כלם קהל רב צננה ומגן תפשי הרבות
 6 כלם: פרס בוש ופוט אתם כלם מגן וכובע: גמר
 וכל-אגפה בית מונרמה ירכתי צפון ואת-כל-אגפיו
 7 עמים רבים אקה: הכן והכן לה אתה וכל-קהלך
 הנמחלים

f 23: 12.

עד כאן חפזת ויגש v. 28. יהיו ק' v. 22.

הנקחלים עליה והיית להם למשמר : מימים רבים 8
תפקה באחרית השנים תבוא אל ארץ משוכבת
מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר
היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח
בלם : ועלית בשואה תבוא כענן לכפות הארץ תהיה 9
אמרה וכל אנפיה ועמים רבים אתה :

כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו
דברים על לבכה והשבת מחשבת רעה : ואמרת
אעלה על ארץ פרזרת אבוא השקטים ישבי לבטח 11
בלם ישבים באין חומה ובריה ודלתים אין להם :

f Jud. 9: 37.

לשלל שלל ולבו פו להשיב ידה על הרבות נושבות 12
ואל עם מאפה מגוים עשה מקנה וקנן ישבי על טבור
הארץ : שבה ורדן וסחרי תרשיש וכל כפיריה יאמרו 3
לה השלל שלל אתה בא הלבו פו הקתלת קהלה
לשאר : בסף וזחב לקחת מקנה וקנן לשלל שלל

גדול : לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני 14
יהוה הלא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח
תדע : ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים 15
אתה רכבי סוסים כלם קהל גדול והיל רב : ועלית על 16
עמי ישראל כענן לכפות הארץ באחרית הימים תהיה
והקיאותיה על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקדשי

כה לעיניהם גוג : כה אמר אדני יהוה האתה 17
הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי
ישראל הנבאים בימים ההם שנים לחביא אותך
עליהם : והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת 18
ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי :

ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא 19
תהיה רעש גדול על אדמת ישראל : ורעשו מפני כ

ששששג 3 xxxxx דני

הפטרת שבת וחול המועד v. 18. פתח באתנח v. 12. של סוכות

דני הים ועוף השמים ותית השדה וכל הרמש הרמש
 על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו
 ההרים ונפלו הפדרגות וכל חומה לארץ תפול :
 1 וקראתי עליו לכל הרי חרב נאם ארני יהוה חרב איש
 2 באחיו תהיה : ונשפטי אתו בדבר וברם ונשם שוטף
 ואכני אלגביש אש ונפרית אמטיר עליו ועל אנפיו
 3 ועל עמים רבים אשר אתו : והתגדלתי והתקדשתי
 ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה :
 א ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר
 ארני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משף ותכל :
 2 ושכבתיה וששאתיה והעליתיה מירכתי צפון
 3 וחבאותיה על הרי ישראל : והכית קשתה מיד
 4 שמאלך וחציה מיד ימינה אפיל : על הרי ישראל תפול
 אתה וכל אנפיה ועמים אשר אתך לעיט צפור כל
 ה כנה ותית השדה נתתיה לאכלה : על פני השדה תפול
 6 כי אני דברתי נאם ארני יהוה : ושלחתי אש במנוג
 7 ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה ואת שם קדשי
 אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד
 8 וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל : הנה באה
 9 ונהיתח נאם ארני יהוה הוא היום אשר דברתי : ויצאו
 ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנה
 בקשת ובחצים ובמקל יד וברמח ובערו בהם אש שבע
 י שנים : ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערים
 כי בנשק יבערו אש ושללו את שלליהם ובזזו את
 11 בזויהם נאם ארני יהוה : והיה ביזם ההוא אמן
 לגוג מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים
 וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל
 המונה וקראו גיא תקון גוג : וקברום בית ישראל למען
 מדר

† Cant. 2: 14.

judicium Dei in istos hostes.

CAP. לט. XXXIX. Clades eorum horrenda.

† sexta bo. 45: 13.

† Deut. 1-2: 25: 4.

יהא בפתח 7.

13 שחר את הארץ שבעה חדשים: וקברו כל עם הארץ
 14 והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה: ואנשי
 תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את
 הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים
 יחקרו: ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה
 אצלו ציון ער קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג:
 16 וגם שם עיר המינה וטהרו הארץ: ואתה בן
 17 אדם כה אמר: אדני יהוה אמר לצפור כל בנה
 ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על
 זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל
 18 ואכלתם בשר ושתיתם דם: בשר גבורים תאכלו ודם
 נשיאי הארץ תשתו אילים פרים ועתודים פרים מריאי
 19 בשן כלם: ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם
 20 לשכרון מזבחי אשר זבחתו לכם: ושבעתם על שלחני כ
 21 סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה:
 ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי
 22 אשר עשיתי ואת יודי אשר שמתי בדם: וידעו בית
 ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה:
 23 וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו
 בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בהרב
 24 כלם: כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר
 פני מהם: לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב כה
 את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי
 25 לשם קדשי: ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר
 26 מעלו כי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד:
 בשובבי אותם מן העמים וקבצתי אתם
 27 מארצות איביהם ונקדשתי כם לעיני הגוים רבים:
 28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם בהגלותי אותם
 אל

עד כאן הפטרת שבת וחול המועד של סוכות. v. 16.
 יחסר א. v. 26. שבותק. v. 21.

halcom
 vites bo
 sin.

 Cap. 39
 III
 Clides
 ran hoz
 di.

Pructus inde
 redundans in
 pius.

אל הגוים וכנסתים אל ארמתיים ולא אותיר
29 עוד מהם שם : ולא אסתיח עוד פני מהם
אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני
יהוה :

CAP. M XL.
Nouum tem-
plum reprae-
sentatur.

א בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור
לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר
בעצם היום הזה היתה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה :

2 במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל

3 הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מננב: ויביא אותי שמה

+ stru-
ctura

והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים

4 בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: וידבר אלי האיש

בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל

אשר אני מדאך אתך כי למען הראותכיה הבאתה

הנה הנד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל :

Eius species
externa ad
orientem.

ה והנה הומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה

המדה שש אמות באמה וטפה וימד את רחב הבנין

6 קנה אחד וקומה קנה אחד: ויבוא אל שער אשר

פניו דרך תקדימה ויעל במעלתו וימד את סף

השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב:

7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים

חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית

8 קנה אחד: וימד את אולם השער מהבית קנה אחד:

9 וימד את אולם השער שמנה אמות ואילו שתים אמות

ואולם השער מהבית: ותאי השער דרך הקדים

שלישה מפה ושלישה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה

11 אחת לאולם מפה ומפו: וימד את רחב פתח השער

12 עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: וגבול

לפני התאורת אמה אחת ואמה אחת גבול מפה

והתא

וואליוק .v.9. במעלתיו ק .v.6. קמץ בלא אסף .v.4

והתא שש-אמות מפו ושש אמות מפו : וימד את 13
 השער מנג המא לגגו רחב עשרים וחמש אמות פתח
 נגד פתח : ויעש את-אילים ששים אמה ואל-איל 14
 החצר השער סביב סביב : ועל פני השער היאתון 15
 על-לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה : וחלונות 16
 אטמות אל-התאים ואל אליהמה לפנימה לשער
 סביב סביב וכן לאלפנות וחלונות סביב סביב
 לפנימה ואל-איל המרים : ויביאני אל-החצר החיצונה 17
 והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים
 לשכות אל-הרצפה : והרצפה אל-בתף השערים 18
 לעמת ארך השערים הרצפה המחטונה : וימד רחב 19
 מלפני השער המחטונה לפני החצר הפנימי מהוין
 מאה אמה הקדים והצפון : והשער אשר פניו דרך כ
 הצפון לחצר החיצונה מדר ארכו ורחבו : ותאו 21
 שלושה מפו ושלושה מפו ואילו ואלפו היה כמדת
 השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש
 ועשרים אמה : וחלונו ואילפו ותמרו כמדת השער 22
 אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יעורבו ואילפו
 לפניהם : ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים 23
 וימד משער אל-שער מאה אמה : ויולכני דרך הדרום 24
 והנה שער דרך הדרום ומדר אילו ואלפו כמדות
 האלה : וחלונים לו ולאילפו סביב כהחלונות כה
 האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה :
 ומעלות שבעה עלותו ואילפו לפניהם ותמרים לו 26
 אחד מפו ואחד מפו אל-אילו : ושער לחצר הפנימי 27
 דרך הדרום וימד משער אל-השער דרך הדרום מאה
 אמות : ויביאני אל-חצר הפנימי בשער הדרום וימד 28
 את-השער הדרום כמדות האלה : ותאו ואלו ואלפו 29
 ש ש ש ש ש Yyyyy כמדות

tingres-
fus.

ad septen-
trionem.

ad meridiem.

ותאיו ב' v. 21. מלעיל v. 19. האיתון ב' v. 15.
 מיו ב' ib. וחלוניו ב' v. 22. ואלמיו ב' ib. ואילו ב' ib.
 מיו ב' ib. אילו ב' v. 24. מיו ב' ib. דיו ב' ib.
 ליו ב' ib. מיו ב' ib. עלותיו ב' v. 26. ואלמיו ב' v. 25.
 ואלמיו ב' ib. ואילו ב' ib. והאיו ב' v. 29.

במדות האלה וחלונות לו ולאִלְמוֹ סְבִיב סְבִיב
 חֲמִשִּׁים אַמָּה אַרְבֶּה וְרַחֵב עֶשְׂרִים וְחֹמֶשׁ אַמּוֹת :
 31 לְוַאֲלֻמּוֹת סְבִיב סְבִיב אַרְבֶּה חֲמִשִּׁים וְעֶשְׂרִים אַמָּה וְרַחֵב
 32 חֲמִשִּׁים אַמּוֹת : וְאִלְמוֹ אֶל־חִצְרֵי הַחִיצוֹנָה וְתַמְרִים
 33 אֶל־אֵילָיוּ וּמַעֲלוֹת שְׂמוֹנֶה מַעְלוֹ : וַיְבִיאֵנִי אֶל־הַחִצְרֵי
 הַפְּנִימִי דְרָךְ הַקְּדִים וַיִּמַּד אֶת־הַשַּׁעַר בְּמִדּוֹת הָאֵלֶּה :
 34 וְתֵאוֹ וְאֵלָיוּ וְאִלְמוֹ בְּמִדּוֹת הָאֵלֶּה וְחַלְוֹנוֹת לוֹ וְלֹאֲלֻמוֹ
 סְבִיב סְבִיב אַרְבֶּה חֲמִשִּׁים אַמָּה וְרַחֵב חֲמִשִּׁים וְעֶשְׂרִים
 35 אַמָּה : וְאִלְמוֹ לְחִצְרֵי הַחִיצוֹנָה וְתַמְרִים אֶל־אֵילָיוּ מִפּוֹ
 36 לָהּ וּמִפּוֹ וּשְׂמוֹנֶה מַעֲלוֹת מַעְלוֹ : וַיְבִיאֵנִי אֶל־שַׁעַר הַצִּפּוֹן
 וּמַדְד בְּמִדּוֹת הָאֵלֶּה : תֵּאוֹ אֵלָיוּ וְאִלְמוֹ וְחַלְוֹנוֹת לוֹ
 סְבִיב סְבִיב אַרְבֶּה חֲמִשִּׁים אַמָּה וְרַחֵב חֲמִשִּׁים וְעֶשְׂרִים
 37 אַמָּה : וְאֵילָיוּ לְחִצְרֵי הַחִיצוֹנָה וְתַמְרִים אֶל־אֵילָיוּ מִפּוֹ
 38 וּמִפּוֹ וּשְׂמוֹנֶה מַעֲלוֹת מַעְלוֹ : וְלִשְׂבָּהּ וּפְתָחָהּ בְּאֵילִים
 39 הַשַּׁעֲרִים שֵׁם יְדִיחוּ אֶת־הָעֹלָה : וּבְאֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם
 שְׁלַחְנוֹת מִפּוֹ וּשְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת מִפָּה לִשְׁחוֹט אֲלֵיהֶם
 מ הָעֹלָה וְהַחֲטָאת וְהָאֵשׁ : וְאֶל־הַכֶּתֶף מַחוּצָה לְעוֹלָה
 40 לְפֶתַח הַשַּׁעַר הַצִּפּוֹנָה שְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת וְאֶל־הַכֶּתֶף
 הָאַחֶרֶת אֲשֶׁר לְאֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שְׁלַחְנוֹת : אַרְבַּעַה
 41 שְׁלַחְנוֹת מִפָּה וְאַרְבַּעַה שְׁלַחְנוֹת מִפָּה לְכַתֵּף הַשַּׁעַר
 42 שְׂמוֹנֶה שְׁלַחְנוֹת אֲלֵיהֶם יִשְׁחָטוּ : וְאַרְבַּעַה שְׁלַחְנוֹת
 לְעוֹלָה אֶבְנֵי גִזִּית אַרְבֶּה אַחֶרֶת וְחִצֵּי וְרַחֵב אַמָּה
 43 אַחֶרֶת וְחִצֵּי וְגִבָּה אַמָּה אַחַת אֲלֵיהֶם וַיְנִיחוּ אֶת־הַכְּלִיִּם
 44 אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ אֶת־הָעוֹלָה בָּסָ וְהַזֶּבֶח : וְהַשְּׂפָתִים מִפָּח
 אַחֵר מוֹכְנִים בְּבֵית סְבִיב סְבִיב וְאֶל־הַשְּׁלַחְנוֹת בְּשַׁר
 45 הַקְּרָבָן : וּמַחוּצָה לְשַׁעַר הַפְּנִימִי לִשְׂכּוֹת שְׂרִים בְּחִצְרֵי
 הַפְּנִימִי אֲשֶׁר אֶל־כֶּתֶף שַׁעַר הַצִּפּוֹן וּפְנִיָּהּ דְרָךְ הַדְּרוֹם
 46 מֵהָ אַחֵר אֶל־כֶּתֶף שַׁעַר הַקְּדִים פְּנֵי דְרָךְ הַצִּפּוֹן : וַיְדַבֵּר אֵלַי
 זֶה

interior por-
 ta ad orien-
 talem.

f. 21. 68: 14.

אֵילָיוּ ק' ib. וְאִלְמוֹ ק' v. 31. וְלֹאֲלֻמוֹ ק' v. 29.
 ib. מִיֹּן ק' ib. לֵיוֹן ק' ib. וְתֵאוֹ ק' v. 33. מַעֲלוֹ ק' ib.
 מִיֹּן ק' לֵיוֹן ק' אֵיוֹן ק' v. 36. לֵיוֹן ק' ib. לֵיוֹן ק' v. 34.
 בְּצֵל v. 43. לֵיוֹן ק' bis. ib. לֵיוֹן ק' v. 37.

זו הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי
 משמרת הבית: והלשכה אשר פניה דרך הצפון
 לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק
 הקדנים מבני לוי אליהוה לשרתו: וימד את החצר
 ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת המזבח
 לפני הבית: ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם
 חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער
 שלש אמות מפו ושלוש אמות מפו: ארך האלם עשרים
 אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלור אשר יעלו
 אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה:
 ויבאני אל החיכל וימד את האילים שש אמות רחב
 מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל: ורחב הפתח
 עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש
 אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים
 אמה: ובה לפנימה וימד איל הפתח שנים אמות
 והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: וימד את
 ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני החיכל
 ויאמר אלי זה קדש הקדשים: וימד קיר הבית שש
 אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית
 סביב: והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים
 ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות
 אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית: ורחבה ונסכה
 למעלה למעלה לצלעות כי מוסב הבית למעלה
 למעלה סביב סביב לבית על כן רחב לבית למעלה
 וכן המחמונה יעלה על העליונה לתוכנה: וראיתי
 לבית גבה סביב סביב מסודות הצלעות מלו הקנה
 שש אמות אצילה: רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ
 חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: ובין
 ש ש ש ש ב 2 YYYYYY הלשכות

CAP. 40. 41. M. M. XLII. Vestibulum, portes, ianua.

Sanctum, Sanctum, Sanctuarium.

Exedra.

Conclavia.

+ extorfum.

† fundamēta. † ad aliam usque.

בצל. ibid. מוסר וח v. 8.

הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב:
 1 1 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד
 לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב סביב:
 1 2 והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך הים רחב
 שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב
 1 3 סביב וארכו תשעים אמה: ומדד את הבית ארף
 מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארף מאה אמה:
 1 4 ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה: ומדד
 ארף הבנין אל פני הגזרה אשר על אחריה
 ואתוקיתה מפו ומפו מאה אמה והחיל הפנימי
 1 6 ואלמי החצר: הספים והחלונים האטמות
 והאתיקים סביב לשלשתם נגד הסף שחיה עין סביב
 1 7 סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכפות: על מעל
 הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב
 1 8 סביב בפנימי ובחיצון מדות: ועשוי כרובים ותמרים
 1 9 ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: ופני
 אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו
 כ עשוי אל כל הבית סביב סביב: מהארץ עד מעל
 2 1 הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר החיכל: החיכל
 2 2 מזוזות רבועה ופני הקדש המראה כפראה: המזוזת
 עין שלוש אמות גבה וארכו שתים אמות ומקצועותיו
 לו וארכו וקירותיו עין וידבר אלי זה השלחן אשר לפני
 2 3 יהוה: ושתים דלתות לחיכל ולקדש: ושתים דלתות
 2 4 לדלתות שמים מוספות דלתות שמים לדלת אחת
 כה ושת דלתות לאהדת: ועשויה אליהן אל דלתות
 החיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקודות ועב עין
 2 6 אל פני האולם מהחוץ: וחלונים אטמות ותמרים מפו
 ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעפים:
 ויוציאני

cochleac.

† stru-
aur.

fenestra.

† cochle-
rium.

ornatus Ch-
rubim & pal-
marum.

Altare.

f trabs,
i Reg.
2 6 7 6.

f trabs.

נקוד עליו v. 20. ואתיקהא ק' v. 15.

CAP. 42.
XLII
Attu exten-
ris coenula
& thalam.

ויוציאני אל-החצר החצונה הדרך דרך הצפון ויבאני א
אל-הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר-נגד הבנין אל-
הצפון: אל-פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב 2
חמשים אמות: נגד העשורים אשר לחצר הפנימי 3
ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל-פני אתיק
בשלושים: ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב 4
אל-הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון:
והלשכות העליונות קצרות כיוכלו אתיקים מהגזרה ה
מהתחתונה ומהתיכונות בנין: כי משלשות הנה 6
ואין להן עמודים כעמודי החצרות על-בן נאצל
מהתחתונה ומהתיכונות מהארץ: ונגד אשר-לחזן 7
לעפרת הלשכות דרך החצר החצונה אל-פני
הלשכות ארכו חמשים אמה: כי-ארך הלשכות 8
אשר לחצר החצונה חמשים אמה והנה על-פני החיכל
מאה אמה: ומתחתה לשכות האלה המבוא מקדשים 9
בבוא להנה מהחצר החצונה: ברחבי גדר החצר דרך
מקדים אל-פני הגזרה ואל-פני הבנין לשכות: ודרך 11
לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארבן
בן רחבו וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן:
וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך 12
דרך בפני הגדרת הגזרה דרך המקדים בבואן: ויאמר 13
אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל-פני
הגזרה הנה: לשכות הקדש אשר יאכלו-שם הכהנים
אשר-קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי
הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כהמקום קדש:
בבאם הכהנים ולא יצאו מקדש אל-החצר החיצונה 14
ושם יניחו בגדיהם אשר-ישרתו בהן כהן כהן קדש הנה
ילבשו בגדים אחרים וקרבו אל-אשר לעם: וכלה מו
שששששג Yyyyy3 את

f Prov.
24:31.

f mace-
xiam
f rectam

המביא ק' ibid. ומתחת הלשכות ק' 9. v.
ולבשו ק' 14. v.

את-מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר
 16 פָּנִיו דָּרֶךְ הַקְּדָיִם וּמָדָדוּ סָבִיב וְסָבִיב: מָדַד רֹחַ
 הַקְּדָיִם בַּקֶּנֶה הַמִּדְּרָה חֲמֵשׁ אַמּוֹת קָנִים בַּקֶּנֶה הַמִּדְּרָה
 17 סָבִיב: מָדַד רֹחַ הַצִּפּוֹן חֲמֵשׁ מְאוֹת קָנִים בַּקֶּנֶה
 18 הַמִּדְּרָה סָבִיב: אֵת רֹחַ הַדְּרוֹם מָדַד חֲמֵשׁ מְאוֹת
 19 קָנִים בַּקֶּנֶה הַמִּדְּרָה: סָבֵב אֶל-רֹחַ הַיָּם מָדַד חֲמֵשׁ
 כ מְאוֹת קָנִים בַּקֶּנֶה הַמִּדְּרָה: לְאַרְבַּע רֹחוֹת מָדָדוּ
 א מְאוֹת לְהַבְדִּיל בֵּין הַקְּדָשׁ לְהַל: וַיֹּלְכֵנִי אֶל-הַשַּׁעַר
 2 שֶׁעַר אֲשֶׁר פָּנָה דָּרֶךְ הַקְּדָיִם: וְהִנֵּה כְבוֹד אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל בָּא מִדָּרֶךְ הַקְּדָיִם וְקוּלוֹ בְּקוֹל מַיִם רַבִּים
 3 וְהָאֲרֶץ הָאֵירָה מִכְבֹּדוֹ: וּכְמֵרְאָה הַמִּרְאָה אֲשֶׁר
 רָאִיתִי כְּמֵרְאָה אֲשֶׁר-רָאִיתִי בְּבָאִי לִשְׁחַת אֶת-הָעִיר
 וּמֵרְאוֹת כְּמֵרְאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל-נְהַר כְּבֶן וְאֶפְלַ
 4 אֶל-פָּנָי: וּכְבוֹד יְהוָה בָּא אֶל-הַבַּיִת דָּרֶךְ שֶׁעַר אֲשֶׁר
 ה פָּנִיו דָּרֶךְ הַקְּדָיִם: וַתִּשְׁאַנֵּי רֹחַ וַתִּבְאֵנִי אֶל-הַחֲצֵר
 6 הַפְּנִימִי וְהִנֵּה מְלֵא כְבוֹד-יְהוָה הַבַּיִת: וַאֲשַׁמַּע מִדְּבַר
 7 אֱלֹהֵי מַהֲבֵיִת וְאִישׁ הָיָה עִמָּד אֶצְלִי: וַיֹּאמֶר אֵלַי
 בֶּן-אָדָם אֶת-מְקוֹם כְּסָאִי וְאֶת-מְקוֹם כְּפֹרֶת רַגְלֵי
 אֲשֶׁר אֲשַׁכֵּן-שָׁם בְּתוֹךְ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא
 יִטְמְאוּ עוֹד בֵּית-יִשְׂרָאֵל שֵׁם קְדוֹשֵׁי הַמָּה וּמַלְכֵיהֶם
 8 בְּזוֹתָם וּבַפְּגָרֵי מַלְכֵיהֶם בְּמוֹתָם: בְּתַתֶּם סֶפֶס
 אֶת-סֶפֶי וּמְזוֹתָם אֶצְלִי מְזוֹתַי וְהִקִּיר בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם
 וְטִמְאוּ אֶת-שֵׁם קְדוֹשֵׁי בְּתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ
 9 וְאָכְלֹוּ אוֹתָם בְּאֶפֶי: עֲתָה יִרְחֲקוּ אֶת-זְנוֹתָם וּפְגָרֵי
 מַלְכֵיהֶם מִפָּנָי וְשִׁכְנֵתִי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם:

Ambitus vni-
uersi aedificii.

CAP. 42.
XLIII.
Gloria Dei
Ifr. apparet
vati, ut cap. 1.
& X. implens
totam domū.

certiorem-
que cum fa-
ciens, hanc
fore habita-
tionem Dei
in aeternum.

& renuciare
iubens do-
mus Israēl.

אתה בן-אדם הגד את-
בית-ישראל את-הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו
את

הפסרת תצוה. v. 10. מאותק. v. 16.

את תכנית: ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת 1
 חבית ותכונתו ומוצאו ומובאו וכל צורתו ואת כל 2
 חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב 3
 לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו 4
 ועשו אותם: ואת תורת הבית על ראש ההר 2
 כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה ואת תורת 3
 הבית: ואלה מדות המזבח באמות אמה 3
 וטפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה 4
 סביב ורת האחד וזה גב המזבח: ומחיק הארץ 4
 עד העזרה המחמנה שתיים אמות ורחב אמה 5
 אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע 6
 אמות ורחב האמה: וההראל ארבע אמות 7
 ומהאריל ולמעלה הקרנות ארבע: והאריל 6
 שתיים עשרה ארך בשתיים עשרה רחב רבוע אל 7
 ארבעת רבעיו: והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע 7
 עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה 8
 הצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות 8
 קדים: ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה 8
 חקות המזבח בזום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק 9
 עליו דם: ונתתה אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע 9
 צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן 10
 בקר לתשאת: ולקחת מדמו ונתתה על ארבע 10
 קרנותיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול 11
 סביב וחסאת אותו וכפרתהו: ולקחת את הפר 11
 החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש: ובמים 12
 השני מקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחסאו את 12
 המזבח כאשר חטאו בפר: בכלותה מחטא מקריב 13
 פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים: והקרבתם 14
 לפני

Altare profusius singulare, cum culta suo defribitur.

Andreas...

Cap. 43. Illi. Omnia Dei sunt...

relinquere...

kommission...

תורתיו ק' ib. צורותיו ק' ib. צורותיו ק' v. 11. והאריל אל ק' v. 16. ומהאריל ק' v. 15.

לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם
 כה עלה ליהוה: שבעת ימים תעשה שעיר-הטאת ליום
 26 ופר בן-בקר ואיל מן-הצאן תמימים יעשו: שבעת
 ימים וכפרו את-המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו:
 27 ויכלו את-הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו
 הכהנים על-המזבח את-עולותיכם ואת-שלמיכם
 א ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה: וישב אתי
 דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור:
 2 ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש
 לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור:
 3 את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה
 4 מדרך אולם השער יבוא ומדרבו יצא: ויביאני דרך
 שער-הצפון אל-פני הבית ואראה והנה מלא כבוד
 ה יהוה את-בית יהוה ואפל אל-פניו: ויאמר אלי יהוה
 בראש שים לכה וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל-
 אשר אני מדבר לכה אתה לכל-חקות בית-יהוה ולכל-
 תורתו ושמרת לכה למבוא הבית ככל מוצאי המקדש:
 6 ואמרת אל-מרי אל-בית ישראל כה אמר אדני יהוה
 7 רב-לכם מפל תועבתיכם בית ישראל: בהביאכם
 בני-נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו
 את-ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את-
 8 בריתי אל כל-תועבתיכם: ולא שמרתם משמרת קדשי
 ותשימון לשמדי משמרותי במקדשי לכם:
 9 כה אמר אדני יהוה כל-בן-נכר ערל לב וערל
 בשר לא יבוא אל-מקדשי לכל-בן-נכר אשר בתוך
 י בני ישראל: כי אם-הלוים אשר רחקו מעלי בתעות
 ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלולתם ונשאו עונם:
 11 והיו במקדשי משרתים פקדות אל-שערי הבית
 ומשרתים

CAP. מד.
 XLIV.
 Porta orient.
 al. exterior
 sanctuarii
 clausa, solum
 Christo per-
 uia reprobien
 tata.

In porta se-
 pteentr vidit
 vates domum
 plenam glo-
 ria Dei, tute-
 turque obser-
 vare cuncta,
 inpr. aditus
 & exitus fan-
 ctuarii, ac ex-
 clude e in-
 ebidentes &
 praputiatos
 corde,

it. Lenitas
 idololatrias.

ffpre-
 putiatus

עד כאן הפטרת תצוה. v. 27. ib. ידיו ק. ib. יכפור מ. v. 26.
 יב טעמים. v. 6. תורתו ק. ib. קמץ ברביע. v. 5. יתירו. v. 3.

וּמִשְׁרָתִים אֶת־הַבַּיִת הַזֶּה יִשְׁחָטוּ אֶת־הַעֲלֵה וְאֶת־
 הַזֹּבֵחַ לַעֵם וְהַמָּה יַעֲמְדוּ לִפְנֵיהֶם לְשִׁרְתָם : יַעַן אֲשֶׁר 1 2
 יִשְׁרְתוּ אוֹתָם לִפְנֵי גִלּוּלֵיהֶם וְהָיוּ לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִכְשׁוֹל
 עָוֹן עַל־כֵּן נִשְׁאַתִּי יָדִי עֲלֵיהֶם נֹאם אֲדַנִּי יְהוָה וְנִשְׂאוּ
 עֹנֶם : וְלֹא יִגְשׂוּ אֵלַי לִכְהֵן לִי וְלִגְשֵׁת עַל־כָּל־קֹדֶשׁ 1 3
 אֶל־קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים וְנִשְׂאוּ כִלְפָתָם וְתוֹעֵבוֹתָם אֲשֶׁר
 עָשׂוּ : וְנִתְּתִי אוֹתָם שְׂמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת לְכָל עֲבֹדָתוֹ 1 4
 וּלְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בּוֹ

וְהַכְהֵנִים הַלְוִיִּם בְּנֵי צְדוּק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת טו
 מִקֹּדֶשׁ בְּתַעֲוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַלִי הַמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי
 לְשִׁרְתָנִי וְעֲמְדוּ לִפְנֵי הַקְּרִיב לִי חֶלֶב וְדָם נֹאם אֲדַנִּי
 יְהוָה : הַמָּה יָבֹאוּ אֶל־מִקְדָּשִׁי וְהַמָּה יִקְרְבוּ אֶל־שַׁלְחַנִּי 1 6
 לְשִׁרְתָנִי וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶתִי : וְהָיָה בְּבוֹאֵם אֶל־שַׁעְרֵי 1 7
 הַחֹצֵר הַפְּנִימִית בְּגָדֵי פִשְׁתִּים יִלְבָּשׂוּ וְלֹא יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם
 צֹמֶר בְּשִׁרְתָם כְּשַׁעְרֵי הַחֹצֵר הַפְּנִימִית וּבֵיתָהּ : פָּאֲרִי 1 8
 פִּשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־רֹאשָׁם וּמְכַנְסֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל־
 מְתָנֵיהֶם לֹא יִחַגְרוּ בִּזְעָע : וּבִצְאָתְכֶם אֶל־הַחֹצֵר 1 9
 הַחִיצוֹנָה אֶל־הַחֹצֵר הַחִיצוֹנָה אֶל־הָעֵם יִפְשְׁטוּ אֶת־
 בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר־הֵמָּה מִשְׁרָתִים פֶּסֶם וְהִגִּיחוּ אוֹתָם בְּלִשְׁכַת
 הַקֹּדֶשׁ וּלְבָשׂוּ בְּגָדִים אַחֲרֵיהֶם וְלֹא יִקְדָּשׁוּ אֶת־הָעֵם
 בְּכַגְדֵיהֶם : וְרֹאשָׁם לֹא יִגְלְחוּ וּפְרָע לֹא יִשְׁלַחוּ כְּסוּם כ
 יְכַסְּמוּ אֶת־רֹאשֵׁיהֶם : וַיִּזֵּן לֹא־יִשְׁתּוּ כֹל־כֶּהֵן בְּבוֹאֵם 2 1
 אֶל־הַחֹצֵר הַפְּנִימִית : וְאֶל־מִנְּה וּגְרוּשָׁה לֹא יִקְחוּ לָהֶם 2 2
 לְנָשִׁים כִּי אִם־בְּתוֹלַת מִזְרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהָאֶלְמָנָה
 אֲשֶׁר־תְּהִיֶּה אֶלְמָנָה מִכֶּהֵן יִקְחוּ : וְאֶת־עַמִּי יוֹרֵדוּ בֵּין־קֹדֶשׁ 2 3
 לְחָל וּבֵין־טֶמֶא לְטָהוֹר יוֹדִיעִם : וְעַל־רֵיב הַמָּה יַעֲמְדוּ 2 4
 לִשְׁפֹט בְּמִשְׁפָּטֵי וּשְׁפָטֵהוּ וְאֶת־תּוֹרֹתַי וְאֶת־חֻקֹּתַי
 בְּכָל־מוֹעֲדֵי וְשָׁמְרוּ וְאֶת־שְׁכֹתוֹתַי יִקְדָּשׁוּ : וְאֶל־מַתְּכָה
 אֲדָם Zzzzz תַּתְּתַח

O Vetī facienda
 res iustitia,
 eorumque
 officia &
 iura.

f cum
 fudore.

f Num.
 6: 5.
 f con-
 dendo.

יִשְׁפָטוּהוּ ק' ib. לְמִשְׁפָּט ק' 24. הַפְּטוּתָהּ אֲמֹרֶה 25.

אדם לא יבוא לטמאה פי אסילאב ולאם ולבן ולבת
 26 לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו: ואחרי
 27 טהרתו שבעת ימים יספורו לו: וביום באו אל הקדש
 אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם
 28 אדני יהוה: והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחוז
 29 לא תתנו להם בישראל אני אחזתם: הנחלה
 והחטאת והאשם המה יאכלום וכל החרם
 לבישראל להם יהיה: וראשית כל בכורי כל וכל
 תרומת כל מכל תרומתיכם לכהנים יהיה
 וראשית עריסתיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל
 31 ביתך: כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה
 לא יאכלו הכהנים:

א ובהפילכם את הארץ
 בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארץ
 חמשה ועשרים אלף ארץ ורחב עשרה אלף קדש
 e הוא בכל נבולה סביב: יהיה מזה אל הקדש חמש
 מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש
 8 לו סביב: ומן המדה הזאת תמוד ארץ חמש ועשרים
 אלף ורחב עשרת אלפים וכו' יהיה המקדש קדש
 4 קדשים: קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש
 יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום
 ה לבתים ומקדש למקדש: וחמשה ועשרים אלף ארץ
 ועשרת אלפים רחב יהיה ללויים משרתי הבית להם
 6 לאחזה עשרים לשכת: ואחות העיר תתנו חמשת
 אלפים רחב וארץ חמשה ועשרים אלף לעמדת תרומת
 7 הקדש לכל בית ישראל יהיה: ולגשיא מזה ומזה
 לתרומת הקדש ולאחות העיר אל פני תרומת
 הקדש ואל פני אחוזת העיר מפאת ים ימה ומפאת
 קדמה

והיה ק' 5. חמשה ק' 3. הפטרת אמור 31.

CAP. מו.
 XLV.
 Ecclesie &
 Politie noue
 institutio.
 Divisio terra
 noue inter
 Sacerdotes,
 Leuitas.

vrbem.

principem.

קדמה קדימה וארך לעמות אחד החלקים מנכול ים
 8 אל נבול קדימה: לארץ יהיה לו לאחזה בישראל
 ולא יונד עוד נשיאי את עמי והארץ יתנו לבירת
 9 ישראל לשבטיהם: כה אמר אדני יהוה
 רב לכם נשיאי ישראל חמס ושר הסירו ומשפט
 וצדקה עשו חרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני
 יהוה: מאזני צדק ואיפת צדק ומת צדק יהי לכם:
 10 האיפה והכף תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר
 הכף ועשירית החמר האיפה אל החמר יהיה
 מחכנתו: והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה
 ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל חמנה יהיה לכם:
 11 זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר
 החטים וששיתם האיפה מחמר השעורים: וחוק השמן
 12 הכף השמן מעשר הכף מן הכר עשרת הבתים חמר
 כף עשרת הבתים חמר: ושה אחת מן הצאן מן
 החמטים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים
 13 לכפר עליהם נאם אדני יהוה: כל העם הארץ
 יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל: ועל הנשיא
 יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים
 ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את
 החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים
 לכפר בעד בית ישראל:
 14 כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פר
 15 בן בקר תמים וחטאת את המקדש: ולקח הפה מדם
 החטאת ונתן אל מזוזה הבית ואל ארבע פנות
 העזרה למזבח ועל מזוזה שער החצר הפנימית: וכן כ
 תעשה בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם
 16 את הבית: בראשון בארבעה עשר ויום לחדש יהיה
 תתתת ב Z z z z 2 לכם

7 iuxta

Eze. 5: 1

29: 2

iura ciuitatis noua.

Nouae leges Ecclesiasticae, de oblatione.

mundatione sanctorum.

Paschate.

16. הפטרת החדש, Hippolyto cum ordinatus v. 28. h. 6.

CAP. IV. XLV. Ecclesie & Polite muni instituta. Divisio terrarum inter tribus, Levitas.

liber. Pascha.

aliasque fe-
llis.

2 לְכֶם הַפֶּסַח חֹג שְׁבַע יָמִים מִצִּוֹת יֹאכַל : וְעָשָׂה
 3 הַנְּשִׂיאַ בַּיּוֹם הַהוּא בְּעָדוֹ וּבְעַד כָּל־עַם הָאָרֶץ פֶּרֶ
 4 חֲטָאת : וְשִׁבַּע יָמֵי־חֹג יַעֲשֶׂה עֹלָה לַיהוָה שְׁבַעַת
 5 פָּרִים וְשִׁבַּעַת אֵילִים תָּמִים לַיּוֹם שְׁבַעַת הַיָּמִים
 6 וְחֲטָאת שְׂעִיר עִזִּים לַיּוֹם : וּמִנְחַת אֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה
 7 לְאֵיל יַעֲשֶׂה וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה : בְּשִׁבְעֵי בַחֲמֹשֶׁה עֶשֶׂר
 8 יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּהַגַּ יַעֲשֶׂה כְּאֵלֶּה שְׁבַעַת הַיָּמִים בַּחֲטָאת
 9 אֲכַעֲלָה וּכְמִנְחָה וּכְשֶׁמֶן : כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 10 שְׂעִיר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית הַפְּנִי קָרִים יִהְיֶה סָגוֹר שֵׁשֶׁת יָמֵי
 11 הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ יִפְתַּח :
 12 וּבֹא הַנְּשִׂיא דֶרֶךְ אֹלָם הַשְּׂעִר מִחוּץ וְעָמַד עַל־מִזְבֵּחַ
 13 הַשְּׂעִר וְעָשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־עֹלֹתוֹ וְאֶת־שְׁלָמוֹ
 14 וְהִשְׁתַּחֲוּהוּ עַל־מִפְתַּן הַשְּׂעִר וַיֵּצֵא וְהִשְׂעִר לֹא־יִסָּגֵר
 15 עַד־הָעֶרֶב : וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עִם־הָאָרֶץ פֶּתַח הַשְּׂעִר הַהוּא
 16 בְּשַׁבְּתוֹת וּבְחַדְשֵׁים לִפְנֵי יְהוָה : וְהָעֹלָה אֲשֶׁר־יִקְרַב
 17 הַנְּשִׂיאַ לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִת שִׁשָּׁה כִּבְשֵׁים תָּמִים
 18 וְאֵיל תָּמִים : וּמִנְחָה אֵיפָה לְאֵיל וּלְכַבְשֵׁים מִנְחָה מֵתַת
 19 יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה : וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ פֶּר בֶּן־בָּקָר
 20 תָּמִים וְשֵׁשֶׁת כִּבְשֵׁים וְאֵיל תָּמִים יִהְיוּ : וְאֵיפָה
 21 לֶפֶר וְאֵיפָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכַבְשֵׁים בְּאִשֶׁר תִּשְׁיֵג
 22 יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה : וּבְבוֹא הַנְּשִׂיאַ דֶּרֶךְ אֹלָם
 23 הַשְּׂעִר יָבוֹא וּבְדַרְכּוֹ יֵצֵא : וּבְבוֹא עִם־הָאָרֶץ לִפְנֵי
 24 יְהוָה בְּמִוֹעֲדֵים הַפֶּא דֶּרֶךְ שְׂעִר צָפוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא
 25 דֶּרֶךְ־שְׂעִר נֹגֵב וְהִבֵּא דֶּרֶךְ־שְׂעִר נֹגֵב יֵצֵא דֶּרֶךְ־שְׂעִר
 26 צָפוֹנָה לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ הַשְּׂעִר אֲשֶׁר־בָּא בוֹ כִּי נִכְחוּ
 27 יֵצֵאוּ : וְהַנְּשִׂיאַ בְּתוֹכֶם בְּבוֹאָם יָבוֹא וּבְצֵאתָם
 28 יֵצֵאוּ : וּבְחֻגִים וּבְמִוֹעֲדֵים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אֵיפָה
 29 לֶפֶר וְאֵיפָה לְאֵיל וּלְכַבְשֵׁים מִמֶּתָּ יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן
 30 לְאֵיפָה

CAP. מו
 XLVI.
 De iis, quz
 Principi
 agenda in-
 cumbunt cir-
 ca introitum
 & exitum ex
 Templo, die-
 bus festis, &
 sacrificiis &c.

nachher
 davon

יֵצֵא ק' י. 9.

1 2 לאיפה: וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים
 נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה
 את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת
 ויצא וסגר את השער אחרי צאתו: וכבש בך
 3 שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר
 תעשה אתו: ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר
 4 ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את
 הפלת מנחה ליהוה תקות עולם תמיד: ועשו
 5 את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר
 עולת תמיד: 0

† con-
spergen-
dum

6 לה אמר ארני יהוה כיריתן הנשיא מתנה לאיש מבניו
 7 נחלתו היא לבניו תהיה אחוזתם היא בנחלה: וכיריתן
 מתנה מנחלתו לאחר מעבדיו והיתה לו עד שנת
 8 הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה: ולא
 יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחוזתם מאחוזתו
 ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש באחוזתו: 0
 9 וביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכות
 הקרש אל הכתלים הפנות צפונה והנה שם מקום
 ברכתם יפה: ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו
 שם הכתלים את האשם ואת החטאת אשר
 יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר
 החצונה לקדש את העם: ויציאני אל החצר
 החצונה ויעבדני אל ארבעת מקצועי החצר והנה
 2 2 חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: בארבעת
 מקצעות החצר חצרות קמרות ארבעים ארץ
 2 3 ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות: וטור
 סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת
 2 4 הטרות סביב: ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר
 תחתת 3 זzzzz יבשלו

† cami-
nata,
 † Lev.
 34:41
 † locus
 coqva-
 rum
 † ordini-
 bus

עד כאן הפטרת החדש לספרדים. ibid. יעשו ק' v. 15.
 ברכתם ק' v. 19. עד כאן הפטרת החדש לאשכנזים v. 18.
 בקור עליו v. 22.

alique fe-
lis.

CAP. VI
 XLVI.
 De his, qui
 Principi
 ageda in-
 cambunt: cir-
 ca introitu
 & exitu ca-
 Templo, die-
 bus festis, &
 sacrificiis bo-

CAP. 47.
XLVII.
Videt vates
2 quas e tem-
plo ab austru
versus orum
fluentes, ad
Galilazam an-
ticiorem,

א ויבשרו ימים משרתי הכתה את יוכה העם: וישכנו אל-
 פתח הכתה והנה מים לצאים מתחת מפתן הכתה קרימה
 כי פני הכתה קדים והמים ירדים מתחת מכתה הכתה
 1 הימנית מנגב למזרח: ויוציאו דרך שער צפונה
 ויסקנו דרך הויץ אל שער הויץ דרך הפונה קדים
 3 והנה מים מפלים מן הכתה הימנית: בצאת האיש
 קדים וכן פירו וימד אלה ויעברני במים מי
 4 אפסים: וימד אלה ויעברני במים מים ברכים וימד אלה
 ה ויעברני מן מתנים: וימד אלה נחל אשר לא יאכל
 6 לעבר כי נאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר: ויאמר
 אלי הראית בן אדם ויולכני וישכני על שפת הנחל:
 7 בשוכני ונהה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה:
 8 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה
 ויררו על העברה ובאו הימה אל הימה המוצאים
 9 וירפאו המים: והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל
 כל אשר יבוא שם נחלים יהיה והיה הרגה רבה מאד
 כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא
 7 שמה הנחל: והיה עמרו עליו דונגים מעין גדי ועד עין
 עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם
 1 כרנת הים הגדול רבה מאד: בצאתו ונבאו ולא
 12 ירפאו למלח נתנו: ועל הנחל יעלה על שפתו מזה
 ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פרו
 לחדשו יבפר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים והיו
 13 פרו למאכל ועלהו לתרופה: כה אמר אדני
 יהוה גרה גבול אשר התנחלו ארת הארץ לשני עשר
 14 שכמי ישראל יוסף הכלים: ונחלתם אותה איש כאחיו
 אשר נשאתי את ידי לתתה לאבותיכם ונפלה הארץ
 מן הזאת לכם בנחלה: וזה גבול הארץ לפאת צפונה
 מן

† em-
nantes
† talorū
† nasa-
tionis
torien-
talem
† expan-
sio,
† scaeno-
fa ejus
† palu-
des, Jci.
30. 14.
† medi-
camen-
tium
† hic

earumque ri-
pas arboribus
confiras.

Termini ter-
rae sunt.

v. 8. הא נחה v. 9. קמין בזק v. 10. עמרו ק' v. 11. ויהיה ק' v. 12. בצתיוס

מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדודה: חמת 16
 ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת
 חצר התיכון אשר אל גבול חורן: והיה גבול מדיה 17
 חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת
 פאת צפון: ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין 18
 הגלעד ומבין ארץ ישראל הדרך מגבול על הים
 חקדמוני תמדו ואת פאת קדימה: ופאת נגב תימנה 19
 מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת
 פאת תימנה נגבה: ופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח כ
 לבוא חמת זאת פאתים: וחלקתם את הארץ הזאת 21
 לכם לשבטי ישראל: והיה תפלו אותה בנחלה לכם 22
 ולהגרים הגרים בתוכם אשר הולדו בנים בהוכם
 והיו לכם כאורח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה
 בתוך שבטי ישראל: והיה בשבט אשר נר חגר אהו 23
 שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה:

ואלה שמות השבטים מקצה א

צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינון גבול
 דמשק צפונה אל יד חמת והיורלו פאת קדים הים דן
 אחד: ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה אשר 2
 אחד: ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה 3
 נפתלי אחד: ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד 4
 פאת ימה מנשה אחד: ועל גבול מנשה מפאת קדמה ה
 עד פאת ימה אפרים אחד: ועל גבול אפרים מפאת 6
 קדים ועד פאת ימה ראובן אחד: ועל גבול ראובן 7
 מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד: ועל גבול 8
 יהודה מפאת קדים עד פאת ימה תהיה התרוסה
 אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארץ כאחד
 החלקים מפאת קדימה עד פאת ימה ותהי המקדש
 בתוכה

CAP. מ"ח.
 XLVIII.
 Divisio terræ
 S. inter 12
 tribus.

CAP. מ"ח.
 XLVIII.
 Divisio terræ
 S. inter 12
 tribus.

exemplar
 per abbatem
 Godefridum
 1485.

Terminus
 in Bala.

9 בתוכה: התרוֹמָה אשר תִּרְיֶמוּ ליהוָה אֶרֶץ חֲמִשָּׁה
 י ועֲשָׂרִים אֶלֶף וּרְחֹב עֶשְׂרֵת אֲלָפִים: וְלֹא־אֵלֶּה תִּהְיֶה
 תְּרוֹמַת־הַקֹּדֶשׁ לַכֹּהֲנִים צְפוֹנָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף
 וְיָמָּה רְחֹב עֶשְׂרֵת אֲלָפִים וְקָרִימָה רְחֹב עֶשְׂרֵת אֲלָפִים
 וְנִגְבָּה אֶרֶץ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְהָיָה מִקְדָּשׁ־יְהוָה
 11 בְּתוֹכָו: לַכֹּהֲנִים הַמִּקְדָּשׁ מִבְּנֵי צְדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ
 מִשְׁמֵרֵתֵי אֲשֶׁר לֹא־תָעוּ בַתְּעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
 12 תָּעוּ הַלְוִיִּם: וְהָיְתָה לָהֶם תְּרוֹמֵיָהּ מִתְּרוֹמַת הָאָרֶץ
 13 קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים אֶל־נִבּוּל הַלְוִיִּם: וְהַלְוִיִּם לַעֲמַת גְּבוּל
 הַכֹּהֲנִים חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אֶרֶץ וּרְחֹב עֶשְׂרֵת
 אֲלָפִים כָּל־אֶרֶץ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וּרְחֹב עֶשְׂרֵת
 14 אֲלָפִים: וְלֹא־יִמְכְּרוּ מִבְּנֵי וְלֹא־יִמָּר וְלֹא יַעֲבֹר
 טו רֹאשִׁית הָאָרֶץ כִּי־קֹדֶשׁ לַיהוָה: וְחֲמִשָּׁת אֲלָפִים
 הַנּוֹתֵר בְּרְחֹב עַל־פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף הַלְוִיִּם
 16 לַעִיר לְמוֹשָׁב וּלְמִגְרֵשׁ וְהָיְתָה הָעִיר בְּתוֹכָהּ: וְאֵלֶּה
 מְדוֹתֶיהָ פֶּאֶת צְפוֹן חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים
 וּפֶאֶת־נֶגֶב חֲמֵשׁ חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּמִפְּאֶת
 קְדִים חֲמֵשׁ מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וּפֶאֶת־יָמָּה חֲמֵשׁ
 17 מְאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים: וְהָיָה מִגְרֵשׁ לַעִיר צְפוֹנָה
 חֲמִשִּׁים וּמְאָתִים וְנִגְבָּה חֲמִשִּׁים וּמְאָתִים וְקְדִימָה
 18 חֲמִשִּׁים וּמְאָתִים וְיָמָּה חֲמִשִּׁים וּמְאָתִים: וְהַנּוֹתֵר בְּאֶרֶץ
 לַעֲמַת וְתְּרוֹמַת הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרֵת אֲלָפִים קְרִימָה וְעֶשְׂרֵת
 אֲלָפִים יָמָּה וְהָיָה לַעֲמַת תְּרוֹמַת הַקֹּדֶשׁ וְהָיְתָה
 19 תְּבוּאָתָהּ לֶלֶחֶם לְעַבְדֵי הָעִיר: וְהָעֶבֶר הָעִיר יַעֲבֹדוּהוּ
 כ מְכַל שְׂכָמֵי יִשְׂרָאֵל: כָּל־הַתְּרוֹמָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
 אֶלֶף בַּחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף רְבִיעִית תִּרְיֶמוּ אֶת־
 21 תְּרוֹמַת הַקֹּדֶשׁ אֶל־אַחַת הָעִיר: וְהַנּוֹתֵר לְנִשְׂאֵי
 מִזְרָה וּמִצְּוֶה לַתְּרוֹמַת־הַקֹּדֶשׁ וְלְאַחַת הָעִיר אֶל־

folari-
vum

פני

v. 15. יעביד ק' v. 14. ב' טעמים v. 10. בתוכו ק. v. 8.
 תבואתו ק. v. 18. ב' ולא ק. v. 16. בתוכו ק.

פני חמשה ועשרים אלה תרומה עד גבול קדימה וימה
 על פני חמשה ועשרים אלה על גבול ימה לעמית
 חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית
 בתוכה : ומאחזת הלויים מאחזת העיר בתוך אשר 2
 לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול
 בנימן לנשיא יהיה : ויתר השבטים מפאת 3
 קדמה עד פאת ימה בנימן אחר : ועל גבול 4
 בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון אחר :
 ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר כה
 אחר : ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה 6
 זבולון אחר : ועל גבול זבולון מפאת קדימה עד פאת ימה 7
 גד אחר : ועל גבול גד אל פאת נגב תימנה והיה גבול 8
 מתמר מי מריבת קדש נחלה על הים הגדול : זאת 9
 הארץ אשר מפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה
 מחלקתם נאם אדני יהוה : ואלה תוצאות ל
 העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה :
 ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלושה 31
 צפונה שער ראובן אחר שער יהודה אחר שער לוי
 אחר : ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים 32
 ושערים שלושה ושער יוסף אחר שער בנימן אחר שער
 דן אחר : ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים 33
 מדה ושערים שלושה שער שמעון אחר שער יששכר
 אחר שער זבולון אחר : פאת ימה חמש מאות 34
 וארבעת אלפים שעריהם שלושה שער גד אחר שער
 אשר אחר שער נפתלי אחר : סביב שמנה עשר אלה לה
 ושם העיר מיום יהוה ושמה : חוק

Nous choisis-
 tis termini,
 exitus,

& nomca.

Aaaaa א א א א א א

v. 21. ק בתוכו

סבום הפסוקים של יחזקאל אלה ומאתים ושבעים
 ושלושה: ארבע סימן: וחציו ויהי בעשתי עשרה שנה
 באחד לחדש: וסדריו תשעה ועשרים: ותרא אתו
 כי טוב הוא סימן:

(a) cap. 26: 1. (b) Ex. 21: 2.